

พระกิตติคุณ

บทเรียนที่ 3:

พระกิตติคุณมาระโก

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

© 2012 โดย Third Millennium Ministries

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำซ้ำส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งพิมพ์นี้ในรูปแบบใด ๆ หรือโดยวิธีการใด ๆ ก็ตาม เพื่อผลกำไร (ยกเว้นเพื่อการอ้างอิงโดยสังเขป เพื่อการแสดงความคิดเห็น หรือเพื่องานด้านวิชาการ) โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักพิมพ์ Third Millennium Ministries, Inc., 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707

หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่อ้างอิงคัดมาจากพระคัมภีร์ฉบับ New International Version สงวนลิขสิทธิ์ © 1973, 1978, 1984, 2011 โดยสมาคมพระคริสตธรรมระหว่างประเทศ โดยได้รับอนุญาตจาก Zondervan Bible Publishers.

ข้อมูลเกี่ยวกับ THIRD MILLENNIUM MINISTRIES

Third Millennium Ministries (ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม) เป็นพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐของคริสเตียนโดยไม่หวังผลกำไร เพื่อ:

ให้การศึกษาด้านพระคัมภีร์แก่ผู้ต้องการศึกษาทั่วโลก โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

เป้าหมายของเราคือการให้การศึกษาด้านคริสต์ศาสนาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้แก่ศิษยาภิบาลและผู้นำคริสเตียนมากมายทั่วโลก ที่ยังขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอสำหรับการรับใช้ เราจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้โดยการผลิตและเผยแพร่หลักสูตรศาสนศาสตร์รูปแบบใหม่ ระบบมัลติมีเดียไปทั่วโลก โดยใช้ภาษาอังกฤษ อาหรับ จีนกลาง รัสเซีย และสเปน นอกจากนั้น หลักสูตรของเรายังถูกแปลไปอีกกว่า 12 ภาษา โดยผ่านองค์กรคู่มิตร หลักสูตรนี้ประกอบด้วยสื่อวีดิทัศน์ที่เน้นภาพ เอกสารคำสอน และข้อมูลต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต และถูกออกแบบมาเพื่อให้ใช้โดยโรงเรียน กลุ่มหรือบุคคล ทั้งในระบบออนไลน์และในกลุ่มผู้ร่วมศึกษา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เราได้พัฒนาวิธีการที่จะใช้เงินทุนอย่างคุ้มค่าในการผลิตบทเรียนมัลติมีเดียที่ได้รับรางวัล ซึ่งมีเนื้อหาและคุณภาพที่ดีที่สุด เราใช้นักเขียนและบรรณาธิการที่เป็นนักการศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมด้าน ศาสนศาสตร์อย่างดี และใช้นักแปลที่เป็นเจ้าของภาษาเป้าหมายผู้มีความเข้าใจด้านศาสนศาสตร์ บทเรียนของเรานำเสนอแนวคิดอันลึกซึ้งของศาสตราจารย์จากวิทยาลัยพระคริสตธรรม และจากศิษยาภิบาลจากทุกมุมโลก ยิ่งกว่านั้น เรายังใช้นักออกแบบกราฟิก นักวาดภาพประกอบ และผู้ผลิตที่ยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของการผลิต และใช้อุปกรณ์และเทคนิคต่าง ๆ ที่ทันสมัย

เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของการเผยแพร่ Third Millennium ได้สร้างพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์กับคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสตธรรม โรงเรียนสอนพระคัมภีร์ มิชชันนารี สถาบันวิทยคริสเตียน ผู้ให้บริการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และองค์กรอื่น ๆ. สัมพันธภาพดังกล่าวได้นำไปสู่การเผยแพร่บทเรียนทางวีดิโอจำนวนนับไม่ถ้วน สู่ผู้นำ ศิษยาภิบาล และนักเรียนพระคัมภีร์ในท้องถิ่น. และเว็บไซต์ของเราก็เป็นช่องทางเผยแพร่และจัดหาสื่อประกอบบทเรียนเพิ่มเติม รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเริ่มต้นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของตนเอง.

Third Millennium Ministries ถือว่าเป็นบริษัทประเภท 501(c) (3) ตามข้อบังคับของกรมสรรพากรแห่งสหรัฐอเมริกา เราพึ่งพาเงินบริจาคที่สามารถลดหย่อนภาษีได้ ที่คริสตจักร มูลนิธิ ธุรกิจ และบุคคลต่าง ๆ ถวายให้ด้วยความอาารี หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธกิจของเรา และศึกษาว่าจะมีส่วนร่วมกับพันธกิจนั้นได้อย่างไร โปรดเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเรา www.thirdmill.org.

สารบัญ

บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ผู้เขียน	1
มุมมองดั้งเดิม	1
ประวัติส่วนตัว.....	3
ผู้อ่านดั้งเดิม	4
คำพยานของคริสตจักรยุคแรก	4
รายละเอียดในพระกิตติคุณ	5
สถานการณ์แวดล้อม	6
วันเวลา.....	6
วัตถุประสงค์.....	1
โครงสร้างและเนื้อหา.....	8
การประกาศถึงพระเมสสิยาห์.....	8
อุทยานาภาพของพระเมสสิยาห์	9
บทนำ.....	10
ใกล้เมืองคาเปอร์นาอุม.....	10
ใกล้เมืองคาเปอร์นาอุม.....	12
นอกเหนือจากแคว้นกาลิลี	14
อัครทูตประกาศยอมรับพระเมสสิยาห์	16
พระเมสสิยาห์ผู้ทนทุกข์	17
การเตรียมพร้อม	17
การเผชิญหน้า.....	20
ประสบการณ์	21
ชัยชนะของพระเมสสิยาห์	22
ประเด็นสำคัญ	23
ผู้รับใช้ที่ทนทุกข์	24
ความคาดหวังของชาวยิว	24
พันธกิจของพระเยซู	25
การตอบสนองอย่างเหมาะสม	27
กษัตริย์ผู้พิชิต	30
แผ่นดินของพระเจ้าที่ถูกระบุ	30
อุทยานาภาพและอำนาจที่ถูกระบุ	31
ชัยชนะเหนือศัตรู	32

พระกิตติคุณ

บทเรียนที่ 3

พระกิตติคุณมาระโก

บทนำ

ในแต่ละวันคริสเตียนเป็นพัน ๆ คนต้องเผชิญกับการกดขี่ข่มเหงเพียงเพราะพวกเขาติดตามพระคริสต์ ทุก ๆ วัน ผู้เชื่อจำนวนล้าน ๆ คนต้องเผชิญกับความเสียหายที่ทรัพย์สินสมบัติของเขาจะต้องถูกยึด ผู้นำจะต้องถูกเข็มนต์และขังคุก และครอบครัวต้องรับอันตราย ถูกลักพาตัว หรือแม้กระทั่งถูกฆาตกรรม

แท้จริงแล้ว การกดขี่ข่มเหงที่คริสเตียนต้องเผชิญนั้น อยู่ในใจของท่านมาระโกขณะที่ท่านเขียนหนังสือเล่มนี้ คือพระกิตติคุณเล่มที่ 2 ในชุดพันธสัญญาใหม่ คือ พระกิตติคุณมาระโก คริสตจักรยุคแรกนั้นถูกข่มเหงในหลายรูปแบบ แต่ผู้เชื่อจะเข้าใจถึงความสำคัญของการที่เขาต้องทนทุกข์ทรมานได้อย่างไร? ตัวอย่างของพระเยซูจะสอนเขาอย่างไรบ้างเกี่ยวกับความทุกข์ยากลำบากที่เขาต้องเผชิญ? มาระโกตอบคำถามเหล่านี้โดยการเล่าเรื่องราวชีวิตของพระเยซูในแบบที่ช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งทางความเชื่อให้แก่คริสเตียนยุคแรก และหนุนน้ำใจพวกเขาให้มานะบากบั่น

นี่เป็นบทเรียนที่ 3 ในชุดบทเรียน พระกิตติคุณ และเราตั้งชื่อบทเรียนนี้ว่า “พระกิตติคุณโดยมาระโก” ในบทเรียนนี้ เราจะศึกษาเรื่องราวชีวิตของพระเยซูโดยท่านมาระโกอย่างละเอียด เพื่อที่เราจะสามารถประยุกต์คำสอนของท่านเข้ากับชีวิตในโลกปัจจุบันอย่างมีประสิทธิภาพได้

การศึกษาพระกิตติคุณมาระโกในบทเรียนนี้จะแบ่งเป็นสามตอนใหญ่ ๆ หนึ่ง เราจะพิจารณามุมหลังของพระกิตติคุณมาระโก สอง เราจะสำรวจโครงสร้างและเนื้อหา และสาม เราจะศึกษาประเด็นสำคัญบางประเด็น ตอนที่ เราจะเริ่มด้วยการศึกษามุมหลังของพระกิตติคุณมาระโก

ภูมิหลัง

เพื่อสำรวจภูมิหลัง เราจะพิจารณาตัวผู้เขียน คือท่านมาระโก กลุ่มผู้อ่านดั้งเดิม และสถานการณ์ในขณะที่ท่านเขียนพระกิตติคุณนี้ เราจะเริ่มด้วยการศึกษาตัวผู้เขียนพระกิตติคุณมาระโก

ผู้เขียน

ในประเด็นเกี่ยวกับตัวผู้เขียน เราจะศึกษาในสองส่วน ส่วนแรกคือการศึกษามุมมองดั้งเดิมเกี่ยวกับการเป็นผู้เขียน และส่วนที่สองคือการศึกษาประวัติส่วนบุคคลของผู้เขียน ให้เราเริ่มต้นด้วยมุมมองดั้งเดิมเกี่ยวกับเรื่องผู้เขียนพระกิตติคุณ

มุมมองดั้งเดิม

คริสตจักรยุคแรกนั้นเชื่อถือ และยืนยันเป็นเอกฉันท์ว่าพระกิตติคุณมาระโกถูกเขียนขึ้นโดย จอห์น มาร์ค พันธสัญญาใหม่กล่าวถึงจอห์น มาร์ค ว่าเป็นลูกพี่ลูกน้องของบาร์นาบัส เขาได้ติดตามเปาโลและบาร์นาบัสในการเดินทางเผยแพร่พระกิตติคุณครั้งแรก ตามที่ปรากฏในหนังสือกิจการว่า แม่ของจอห์น มาร์ค มีบ้านอยู่ในเยรูซาเล็ม และที่บ้านหลังนั้นเอง สาวกยุคแรกได้มาประชุมกัน ในจดหมายฉบับหนึ่งของเปโตร ท่านกล่าวถึงจอห์น มาร์ค ว่าเป็นบุตรของท่าน เปาปัสกล่าวถึงจอห์น มาร์ค คิดตามเปโตรไป

หลาย ๆ แห่งในกรุงโรมและได้บันทึกคำสอนของท่านอย่างแม่นยำ

—ดร. โรเบิร์ต พัลมเมอร์

ท่ามกลางนักเขียนคริสเตียนยุคแรกสุดที่กล่าวว่ามาระโกเขียนพระกิตติคุณเล่มที่สอง ก็คือปาเปียส ซึ่งมีชีวิตอยู่ในช่วงต้นของศตวรรษที่ 2 และดำรงตำแหน่งบิชอปในเอเชียน้อยในช่วง ค.ศ. 130

เราเรียนรู้มุมมองของปาเปียสจากนักประวัติศาสตร์คริสตจักรชื่อดังนามว่ายูเซเบียส ซึ่งเขียนงานของท่านในช่วง ค.ศ. 325 ในผลงานของท่านที่ชื่อ “ประวัติศาสตร์คริสตจักร” เล่มที่ 3 บทที่ 39 ตอนที่ 15 ยูเซเบียสได้อ้างข้อความของปาเปียส ดังนี้:

มาระโก ซึ่งได้กลายเป็นล่ามให้กับเปโตร ได้บันทึกอย่างแม่นยำ ถึงแม้จะไม่เป็นไปตามลำดับก็ตาม ซึ่งสิ่งใดก็ตามที่ท่านจำได้เกี่ยวกับสิ่งที่พระคริสต์กล่าวหรือกระทำ เหตุว่า ท่านมิได้ยืมพระผู้เป็นเจ้าหรือติดตามพระองค์ด้วยตัวเอง แต่หลังจากนั้น ตามที่ข้าพเจ้ากล่าวแล้ว ท่านได้ติดตามเปโตร ผู้ซึ่งได้ปรับคำสอนของพระองค์ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ฟังของท่าน

จากคำกล่าวของปาเปียส พระกิตติคุณโดยมาระโกจึงอิงกับคำสอนของอัครทูตเปโตรเป็นอย่างมาก มาระโกนั้นไม่ได้เป็นประจักษ์พยานของพันธกิจของพระเยซูโดยตรง แต่ท่านได้บันทึกสิ่งที่เปโตรได้เห็นและได้ยินจากพระเยซู

ข้าพเจ้าคิดว่าความเชื่อมั่นแรกเริ่มของคริสตจักรนั้น สอดคล้องใกล้เคียงกับเวลาที่พระกิตติคุณเล่มต่าง ๆ ถูกเขียนขึ้น และเริ่มถูกเผยแพร่ จึงทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง และส่วนมากของตัวอย่างที่ดีที่สุดในเรื่องนี้ก็คือสิ่งที่เราได้รู้จากปาเปียส ซึ่งเป็นบิชอปแห่งเฮียราโปลิสในเอเชียน้อย ในช่วงต้นของศตวรรษที่ 2 ปาเปียสได้เขียนหนังสือเล่มใหญ่ แต่น่าเศร้าที่ไม่ได้อุรอดมาจนถึงปัจจุบัน และเราก็มีเพียงข้อเขียนแค่บางส่วนของหนังสือเท่านั้น แต่ท่ามกลางส่วนต่าง ๆ นี้ก็คือความเห็นเกี่ยวกับพระกิตติคุณ และที่สำคัญก็คือ ปาเปียสบอกเราว่ามาระโกเขียนพระกิตติคุณของท่านตามคำเทศนาของเปโตร จากบันทึกของปาเปียส มาระโกเป็นล่ามให้กับเปโตร ซึ่งน่าจะสันนิษฐานได้ว่าท่านได้แปลคำพูดของเปโตรจากภาษาอารามค เป็นภาษากรีก หรือละติน และ

ปาเปียสบอกเราว่ามาระโกเขียนพระกิตติคุณขึ้นมาโดยใช้ความรู้ของท่านจากคำเทศนาของเปโตร ข้าพเจ้าคิดว่านั่นน่าจะเป็นบันทึกของแท้ที่สุดและเก่าแก่ที่เรามีเกี่ยวกับพระกิตติคุณ และแท้จริงแล้ว ข้าพเจ้าไม่เห็นเหตุผลอันใดที่จะตั้งคำถามในเรื่องนี้อีก

—ดร. ริชาร์ด บอดแฮม

นักเขียนคนอื่น ๆ ในคริสตจักรยุคแรกก็ยืนยันมุมมองดั้งเดิมเช่นกันว่ามาระโกเขียนพระกิตติคุณฉบับนี้ ตัวอย่างหนึ่งก็คืองานเขียนที่ชื่อว่า “อาร์มบท้านมุมมองของมาร์ซิออน” ที่เขียนถึงพระกิตติคุณเล่มที่สองนี้ ในราว ค.ศ. 170 งานชิ้นนี้ประกาศโดยตรงว่ามาระโกเป็นผู้เขียนบิดาแห่งคริสตจักร ชื่ออีเรเนียส ซึ่งมีผลงานในช่วง ค.ศ. 177 ก็ยืนยันมุมมองนี้เช่นกัน นอกจากนี้ ต้นฉบับภาษากรีกที่เก่าแก่ที่สุดที่กล่าวถึงพระกิตติคุณเล่มนี้ด้วยชื่อดังกล่าว ก็ใช้คำว่า “โดยมาระโก” อีกด้วย

หลักฐานที่ยืนยันว่ามาระโกเขียนพระกิตติคุณเล่มที่สองนั้นแพร่หลายในคริสตจักรยุคแรก แท้จริงแล้ว เราไม่มีบันทึกใด ๆ จากคริสตจักรยุคโบราณเลยที่บ่งบอกว่ามีการโต้แย้งกันอย่างมีนัยยะสำคัญในเรื่องผู้เขียนพระกิตติคุณเล่มนี้ ถึงแม้ในช่วงไม่กี่ศตวรรษที่ผ่านมา นักวิชาการบางคนได้พยายามปฏิเสธมุมมองดั้งเดิมนี้ แต่พวกเขาก็ไม่สามารถหักล้างคำพยานยืนยันตั้งแต่สมัยโบราณว่ามาระโกคือผู้เขียน และเขาก็ไม่สามารถชี้ไปยังจุดใดก็ตามในพระคัมภีร์ที่จะลบล้างความจริงที่ว่ามาระโกเป็นผู้เขียนได้ ด้วยเหตุผลเหล่านี้ คริส

เดียนสมัยปัจจุบันสามารถยืนยันอย่างมั่นใจได้ว่ามาระโกเขียนพระกิตติคุณเล่มนี้จริง ๆ

เราได้ยืนยันมุมมองดั้งเดิมแล้ว ว่ามาระโกเป็นผู้เขียนพระกิตติคุณเล่มนี้ ต่อไป เราจะสำรวจประวัติส่วนตัวของท่าน เพื่อเราจะได้เข้าใจรายงานของท่านอย่างดียิ่งขึ้น

ประวัติส่วนตัว

ตามบันทึกในกิจการ 12:12 มาระโกเป็นบุตรของสตรีที่ชื่อมารีย์ ซึ่งอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม บ้านของเธอเป็นที่ที่คริสเตียนบางคนในเยรูซาเล็มมาพบปะเพื่ออธิษฐานเพื่อเปโตรในช่วงที่ท่านถูกจำคุก ดังนั้น ความเกี่ยวข้องกันระหว่างมาระโกกับเปโตรและอัครทูตคนอื่น ๆ ได้เริ่มต้นขึ้นอย่างน้อยที่สุดก็ตั้งแต่ช่วงนี้

นอกจากนั้น มาระโกยังเป็นลูกที่ลูกน้องกับบาร์นาบัส ตามที่เปาโลกล่าวถึงในโคโลสี 4:10 ท่านถึงกับช่วยเหลือเปาโลและบาร์นาบัสในการเดินทางเพื่อเผยแพร่พระกิตติคุณในครั้งแรก แต่จากที่เราเรียนรู้ในกิจการ 13:13 มาระโกได้แยกจากท่านทั้งสองกลางทางและกลับไปเยรูซาเล็ม

ด้วยเหตุนี้ เปาโลจึงปฏิเสธไม่ยอมให้มาระโกร่วมเดินทางกับท่านในการออกไปประกาศพระกิตติคุณครั้งที่สอง เมื่ออ่านในกิจการ 15:36-41 เราพบว่าเปาโลและบาร์นาบัสก็แยกทางกันเพราะประเด็นนี้ จากนั้นบาร์นาบัสก็พามาระโกไปด้วย เพื่อปฏิบัติพันธกิจในไซปรัส ในขณะที่เปาโลเลือกสิลาสเพื่อเป็นตัวแทนของบาร์นาบัสในฐานะเพื่อนร่วมเดินทาง

อย่างไรก็ตาม จากพระธรรมโคโลสี 4:10 ในเวลาต่อมา มาระโกก็ได้รับความเชื่อมั่นจากเปาโลกลับคืนมา และถึงกับยอมอยู่กับเปาโลในครั้งหนึ่งที่ท่านถูกจำคุก

หลังจากนั้น มาระโกได้ช่วยเหลือเปโตรปฏิบัติพันธกิจในกรุงโรม จริง ๆ แล้ว ท่านมีสัมพันธภาพใกล้ชิดกับเปโตรถึงขนาดที่เปโตรเรียกมาระโกด้วยความรักและเอ็นดูว่า “บุตรชายของเรา” ใน 1 เปโตร 5:13 จึงเป็นไปได้ว่านี่จะเป็นช่วงเวลาเองที่เปโตรสอนมาระโกถึงรายละเอียดส่วนใหญ่ของพันธกิจของพระเยซูบนโลกนี้ที่ถูกระบุในพระกิตติคุณมาระโก

มาระโก หรือตามชื่อเต็มของท่านคือ จอห์น มาร์ค เป็นบุคคลที่น่าทึ่งในพระคัมภีร์ ท่านได้ปรากฏตัวสั้น ๆ ไม่กี่ครั้ง มารดาของท่านชื่อมารีย์ ซึ่งมีบ้านอยู่ในเยรูซาเล็ม เรารู้อะไรบ้างเนื่องจากบางครั้ง คริสตจักรก็ประชุมกันที่บ้านหลังนั้น ท่านเป็นลูกที่ลูกน้องกับบาร์นาบัส ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ร่วมเดินทางไปกับอัครทูตเปาโลเพื่อเผยแพร่พระกิตติคุณ ท่านร่วมเดินทางกับเปาโลและบาร์นาบัสในการเดินทางประกาศกิตติคุณครั้งแรก ประวัติศาสตร์คริสตจักรบอกเราว่าท่านเป็นคนสนิทของเปโตรเช่นกัน จริง ๆ แล้ว บันทึกดั้งเดิมของคริสตจักรบอกเราว่า มาระโก หรือพระกิตติคุณมาระโก นั้น แท้จริงแล้วก็เรียกได้ว่าเป็นความทรงจำของเปโตร ดังนั้น บางคนก็ตั้งคำถามว่า “แล้วมาระโกคนนี่คือใคร? ท่านไม่ใช่อัครทูต” จริงๆ แท้แน่นอน ท่านไม่ใช่อัครทูต แต่ขอให้เราลองดูประวัติความน่าเชื่อถือของท่าน ซึ่งน่าอัศจรรย์ทีเดียว แทบจะไม่ต้องสงสัยว่าท่านได้เห็นและรู้จักพระเยซู อาจจะต้องตั้งแต่นั้นยังเป็นเด็กอายุน้อยในเวลานั้น ท่านจึงเป็นประจักษ์พยานของพระเยซู และแทบจะแน่นอนว่าท่านเป็นประจักษ์พยานของการคืนพระชนม์ของพระองค์ด้วย แล้วใครเป็นที่เลื่อมใสของท่าน? ที่เลื่อมใสสำคัญสองคนของท่านได้แก่เปาโล ซึ่งเป็นอัครทูตผู้ประกาศแก่คนต่างชาติ และเปโตร ซึ่งเป็นตัวแทนของอัครทูต 12 คนอย่างแท้จริง ดังนั้น ท่านมีคุณสมบัติที่จะเขียนพระกิตติคุณเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์หรือไม่? แน่นอน ท่านมีคุณสมบัติครบถ้วนทีเดียว!

—ดร. มาร์ค สตราสส์

เราได้กล่าวถึงมาระโกในฐานะผู้เขียนพระกิตติคุณเล่มนี้แล้ว ต่อไปเราควรสำรวจตัวตนของผู้อ่านดั้งเดิมของท่าน

ผู้อ่านดั้งเดิม

ทั้งคำพยานในคริสตจักรยุคโบราณและรายละเอียดมากมายในพระกิตติคุณมาระโก ต่างชี้ไปที่บรรดาคริสตจักรในอิตาลี โดยเฉพาะในกรุงโรม ว่าเป็นกลุ่มผู้อ่านดั้งเดิมของมาระโก

เพื่อสำรวจแนวคิดที่ว่ามาระโกเขียนไปถึงบรรดาคริสตจักรในอิตาลีและกรุงโรม เราจะศึกษาเกี่ยวกับคำพยานของคริสตจักรยุคแรกโดยสังเขป และเราจะดูรายละเอียดบางอย่างในพระกิตติคุณมาระโก เราจะเริ่มต้นที่คำพยานของคริสตจักรยุคแรกก่อน

คำพยานของคริสตจักรยุคแรก

พยานยุคแรกสามคนที่เรากล่าวถึงก่อนหน้านี้ ได้แก่ ปาเปียส (ซึ่งเขียนงานของท่านประมาณ ค.ศ. 130) ไดอารัมภทคัดค้าน มุมมองของมาร์ซิออน (ซึ่งถูกเขียนราว ค.ศ. 170) และอิเรเนียส (ซึ่งเขียนงานของท่านในราว ค.ศ. 177) ล้วนรายงานว่ามาระโกเขียนพระกิตติคุณของท่านในอิตาลี และบางคนถึงกับเจาะจงว่าเป็นกรุงโรม ยิ่งกว่านั้น ไม่มีผู้ใดเสนอว่ามาระโกได้ส่งพระกิตติคุณของท่านไปยังคริสตจักรใดในเมืองอื่น สิ่งนี้บ่งบอกว่ามาระโกเขียนเพื่อคริสตจักรท้องถิ่นในที่ที่ท่านอาศัยอยู่ และข้อสรุปนี้ก็ถูกเสริมความน่าเชื่อถือโดย 1 เปโตร 5:13 ซึ่งระบุว่ามาระโกอยู่ที่กรุงโรมในช่วงที่ท่านกระทำพันธกิจเคียงข้างเปโตร

แน่นอน เช่นเดียวกับพระกิตติคุณทุกฉบับ ประวัติศาสตร์ได้พิสูจน์ว่าพระเจ้ามีเจตนาให้พระกิตติคุณมาระโกถูกใช้โดยคริสตจักรทั้งสิ้นในทุกยุคทุกสมัย แต่เราจะพร้อมยิ่งขึ้นที่จะตีความพระกิตติคุณมาระโกในแบบที่ท่านเจตนา ถ้าเราเข้าใจว่าท่านเขียนพระกิตติคุณนี้ด้วยความหวังใจอย่างลึกซึ้งต่อสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นกับคริสเตียนชาวอิตาลี และโดยเฉพาะ คริสเตียนชาวโรม ในยุคของท่าน

นอกเหนือจากคำพยานของคริสตจักรยุคแรก รายละเอียดมากมายในพระกิตติคุณมาระโกก็ชี้ให้เห็นว่าท่านเขียนถึงบรรดาคริสตจักรในอิตาลี โดยเฉพาะในกรุงโรม เราจะกล่าวถึงรายละเอียดประการในพระกิตติคุณมาระโก ซึ่งสนับสนุนมุมมองว่าท่านเขียนเพื่อคริสตจักรต่าง ๆ ในอิตาลีและกรุงโรม

รายละเอียดในพระกิตติคุณ

ประการแรก ในหลายโอกาส มาระโกอธิบายธรรมเนียมของชาวปาเลสไตน์ให้ผู้อ่านของท่าน ตัวอย่างเช่น มาระโกอธิบายธรรมเนียมของพวกฟาริสีในการล้างมือในมาระโก 7:3-4 คำอธิบายต่าง ๆ เช่นนี้ชี้ให้เห็นว่าผู้อ่านของมาระโกรวมไปถึงคนต่างชาติจำนวนมากนั้นอาศัยอยู่นอกแผ่นดินปาเลสไตน์

รายละเอียดประการที่สองที่สอดคล้องกับการที่ผู้อ่านเป็นชาวอิตาลี และโรม ได้แก่การที่มาระโกอธิบายสำนวนภาษาอรามค เพื่อเป็นตัวอย่าง ลองฟังคำอธิบายของมาระโกเกี่ยวกับชื่อที่ให้แก่ยาขอบและยอห์น ในมาระโก 3:17:

ยาขอบ บุตรเศเบดี กับยอห์น ผู้เป็นน้องชาย (ประทานชื่อให้ทั้งคู่ว่า โบอาเนอเอ หมายถึง ลูกฟ้าร้อง) (มาระโก 3:17)

มาระโกให้คำอธิบายคล้าย ๆ กันนี้ใน 5:41; 7:34; และ 15:22, 34 ด้วย คำอธิบายลักษณะนี้จะไม่จำเป็นสำหรับชาวปาเลสไตน์ที่ใช้และคุ้นเคยกับภาษาอรามคอยู่แล้ว และถึงแม้จะเป็นชาวอิตาลีมากมายที่อยู่นอกแผ่นดินปาเลสไตน์ พวกเขา ก็จะคุ้นเคยกับภาษาอรามค และฮีบรูจากธรรมศาลาของพวกเขาอยู่แล้ว รายละเอียดนี้จึงบ่งบอกว่ามาระโกได้เขียนเพื่อชาวต่างชาติที่อยู่นอกแผ่นดินปาเลสไตน์

รายละเอียดประการที่สามที่เข้าไปที่ผู้อ่านชาวอิตาลีและโรมอย่างชัดเจนมากขึ้นได้แก่การที่มาระโกใช้คำภาษาละตินมากกว่าผู้เขียนพระกิตติคุณอื่น ๆ ทั้งหมด ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้อ่านจำนวนมากของท่านเข้าใจภาษาละติน

ในช่วงศตวรรษแรก ภาษาละตินไม่ได้ถูกใช้อย่างกว้างขวางในดินแดนเมดิเตอร์เรเนียน ภาษาละตินถูกใช้เป็นหลักแค่ในอิตาลี ซึ่งเป็นบ้านเกิดของจักรวรรดิโรมัน ดังนั้น การที่มาระโกใช้ศัพท์ละตินอย่างน้อย 15 ครั้ง จึงเป็นนัยยะสำคัญ ตัวอย่างเช่น ในมาระโก 12:42 ท่านใช้คำภาษาละติน “เลปตา” (lepta) ซึ่งหมายถึงเหรียญทองแดงเล็ก ๆ ถึงแม้ท่านสะกดคำนี้โดยใช้ตัวอักษรภาษากรีก แต่คำนี้ก็ เป็นคำละตินและไม่น่าจะเข้าใจได้โดยคนที่ไม่ได้ใช้ภาษาละติน

รายละเอียดประการที่สี่ที่แสดงให้เห็นความน่าจะเป็นว่ามาระโกเขียนถึงคริสตจักรต่าง ๆ ในอิตาลี และโดยเฉพาะในกรุงโรม ก็คือการที่ท่านกล่าวถึงชายผู้มีชื่อว่า “รูฟัส”

มาระโก 15:21 บอกเราว่า ชายคนที่แบกไม้กางเขนของพระเยซูไปยังเนิน โกละโกธา คือพ่อของรูฟัส และอเล็กซานเดอร์ โดย ทั้งสองคนนี้ไม่มีบทบาทใด ๆ ในพระกิตติคุณมาระโก ดังนั้น ด้วยเหตุใดจึงกล่าวถึงพวกเขา? คำอธิบายหนึ่งที่ดีที่สุดก็คือ พวกเขาเป็นที่ รู้จักท่ามกลางผู้อ่านของมาระโก หรือแม้แต่บางส่วนของคนเหล่านั้น และที่จริงแล้ว ชายที่ชื่อรูฟัสก็ถูกกล่าวถึงในฐานะสมาชิกของ คริสตจักรในกรุงโรม ในกิจการ 16:13 ถ้าจะสันนิษฐานว่าเขาเป็นคนเดียวกับรูฟัสที่มาระโกกล่าวถึง ก็น่าจะบ่งบอกได้ว่ามาระโกเขียนพระ ธรรมเล่มนี้ถึงคริสตจักรในกรุงโรม

โดยลำพังแล้ว รายละเอียดแต่ละข้อนี้ไม่ได้พิสูจน์ว่ากรุงโรมคือจุดหมายปลายทางของพระกิตติคุณมาระโก แต่เมื่อนำข้อมูล เหล่านี้มารวมกัน ผลลัพธ์ที่ได้ก็สามารถยืนยันความเชื่อมั่นอันเข้มแข็งของคริสตจักรในยุคโบราณได้ และเราจะได้เห็นในช่วงต่อไปว่า เมื่อเราอ่านพระกิตติคุณเล่มนี้ด้วยความเข้าใจดังกล่าว ก็จะช่วยให้เราเข้าใจจุดยืนบางประการของมาระโก และประยุกต์เข้ากับชีวิตของเรา ในคริสตจักรยุคปัจจุบันได้ดียิ่งขึ้น

เมื่อเราเข้าใจเกี่ยวกับผู้เขียน และผู้อ่านดั้งเดิมของพระกิตติคุณเล่มนี้แล้ว เราก็พร้อมที่จะศึกษาแง่มุมที่สามเกี่ยวกับภูมิหลังของ พระกิตติคุณมาระโก นั่นคือ สถานการณ์แวดล้อมของการเขียน

สถานการณ์แวดล้อม

ในแง่สถานการณ์แวดล้อมของพระกิตติคุณมาระโก เราจะสำรวจสองประเด็น เราจะเริ่มด้วยการพิจารณาวันเวลาที่มาระโก เขียน และประการที่สอง เราจะสำรวจวัตถุประสงค์ของมาระโกในการเขียน เราจะเริ่มต้นที่วันเวลาที่มาระโกเขียนพระกิตติคุณ

วันเวลา

วันเวลาที่พระกิตติคุณมาระโกถูกเขียนนั้นไม่สามารถจะจงได้แน่ชัด แต่ในภาพรวม หลักฐานต่าง ๆ ดูเหมือนจะชี้ไปที่ ช่วงกลางถึงปลายทศวรรษ 60 ของศตวรรษแรก

คำพยานโบราณ เช่น อีเรเนอัส และ “อาร์มภบทักค้านมูมมอของมาร์ซิออน” ที่มีต่อพระกิตติคุณมาระโก อ้างว่ามาระโกเขียน พระกิตติคุณของท่านหลังเปโตรเสียชีวิต น่าจะเป็นที่แน่นอนที่สุดว่าเปโตรได้พลีชีพเพื่อความเชื่อในกรุงโรม ในช่วงที่เกิดการกดขี่ข่มเหง คริสตจักรภายใต้จักรพรรดิเนโร ภายหลังไฟไหม้กรุงโรมใน ค.ศ. 64 ปาเปียสอาจกล่าวเป็นนัยยะว่ามาระโกเริ่มเขียนงานของท่านใน ขณะที่เปโตรยังมีชีวิตอยู่ แต่ท่านก็ไม่ได้ปฏิเสธความเป็นไปได้ที่ว่าเปโตรได้เสียชีวิตไปก่อนที่มาระโกจะเขียนเสร็จ ดังนั้น จึงดูเหมือน สมเหตุสมผลที่จะยอมรับว่า อย่างเร็วที่สุด มาระโกน่าจะเขียนพระกิตติคุณของท่านเสร็จสิ้นในช่วงเวลาเดียวกับที่เปโตรเสียชีวิต คือใน ค.ศ. 64

ส่วนมาระโกเขียนพระกิตติคุณของท่านอย่างช้าที่สุดปีใดนั้น ยิ่งยากที่จะระบุ ตามที่เราศึกษาแล้วในบทเรียนก่อนหน้านี้ นักวิชาการหลายคนเชื่อว่ามาระโกเป็นพระกิตติคุณเล่มแรกที่ถูกเขียนขึ้น ทั้งมัทธิว และลูกาต่างก็ใช้มาระโกเป็นแหล่งอ้างอิงในการเขียน พระกิตติคุณของท่านเอง เนื่องจากในพระกิตติคุณสามเล่มนี้ ไม่มีเล่มใดกล่าวถึงการที่กรุงเยรูซาเล็มและพระวิหารถูกทำลาย ซึ่งเกิดขึ้นใน

ปี ค.ศ. 70 เลขนักวิชาการหลายคนจึงสรุปว่า มัทธีว มาระโก และลูกา ล้วนถูกเขียนขึ้นก่อนเหตุการณ์นั้น และถ้ามัทธีวและลูกาได้รับและใช้พระกิตติคุณมาระโกก่อนที่จะเขียนพระกิตติคุณของตนเองเสร็จ ก็น่าจะกล่าวว่ามีมาระโกถูกเขียนแล้วเสร็จก่อน ค.ศ. 70 ด้วยซ้ำ แน่แน่นอนว่าก่อน ค.ศ. 69 และน่าจะตั้งแต่ ค.ศ. 67 ซึ่งจะทำให้ทั้งมัทธีว และลูกา มีเวลามากขึ้นที่จะทำความคุ้นเคยกับพระกิตติคุณมาระโก ก่อนที่จะเขียนงานของพวกเขาเอง

เมื่อเข้าใจวันเวลาที่พระกิตติคุณมาระโกถูกเขียนแล้ว เราจะพิจารณาวัตถุประสงค์ของการเขียน

วัตถุประสงค์

ในแง่หนึ่ง มาระโกและพระกิตติคุณอีกทั้งสามเล่มมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน นั่นคือ เพื่อเก็บรักษายืนยันทางประวัติศาสตร์ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับชีวิตและคำสอนของพระเยซู นับจาก ค.ศ. 50 เป็นต้นมา อัครทูตและประจักษ์พยาน ชีวิต การสิ้นพระชนม์ และการคืนพระชนม์ของพระเยซูล้วนทยอยตายจากไป ละนั่น จึงมีความจำเป็นยิ่งในการเก็บรักษาคำพยานและบันทึกของพวกเขา ตามที่เยซุส บิอัสและนักเขียนคนอื่น ๆ ในคริสตจักรยุคแรกกล่าวไว้ ส่วนหนึ่งของเจตนารมณ์ของมาระโกก็เพื่อเก็บรักษายืนยันทางประวัติศาสตร์ในเรื่องพันธกิจของพระเยซูไว้

แต่การเก็บรักษายืนยันไม่ใช่วัตถุประสงค์เดียวของมาระโก เช่นเดียวกับผู้เขียนพระกิตติคุณท่านอื่น ๆ มาระโกมิได้เพียงแต่ต้องการให้ผู้อ่านเรียนรู้เกี่ยวกับพระเยซูเท่านั้น ท่านยังต้องการให้พวกเขาถอดบทเรียนจากชีวิตของพระเยซู เพื่อประยุกต์ใช้กับชีวิตของตนเอง แต่ชีวิตของเขาเป็นอย่างไร?

กรุงโรมในช่วงทศวรรษ 60 นับเป็นเวลาที่ยากลำบากยิ่งสำหรับคริสเตียน คุณต้องจำไว้ว่า นับจนถึงเวลานั้น ในกฎหมายของโรมัน ถ้าคุณเป็นชาวยิว คุณก็เป็นส่วนหนึ่งของศาสนาที่ได้รับการยอมรับ ซึ่งรู้จักกันในนามว่า “ศาสนาที่ได้รับอนุญาต” และด้วยเหตุนี้ จึงไม่มีการข่มเหงมากนักสำหรับคริสเตียนที่เป็นคนยิว เนื่องจากพวกโรมันคิดว่า “เอาละ พวกนี้แค่เป็นส่วนหนึ่งของศาสนายูดาห์” แต่เกิดอะไรขึ้นเมื่อทางการโรมันเริ่มรู้สึกว่ “อ้าว ศาสนาใหม่นี้ดูเหมือนจะรวมถึงคนต่างชาติ คนที่ไม่ใช่คนยิว และค่อนข้างแตกต่างจากศาสนายูดาห์”? ทันใดนั้น ก็ได้เป็นศาสนาที่ได้รับอนุญาตหรือปลดปล่อยอีกต่อไป และทางการโรมันก็อาจจะเข้มงวดมากขึ้นเกี่ยวกับประเด็นนี้ นั่นแหละคือสิ่งที่กำลังเริ่มเกิดขึ้น หรือกำลังเป็นที่รับรู้กัน กรุงโรมช่วงต้นทศวรรษ 60 ในปี ค.ศ. 59 เนโรเป็นบ้ำไปเล็กน้อย ความจริง ห้าปีแรกของรัชสมัยของเขาก่อนข้างดี แต่หลังจากนั้นจนกระทั่งเขาเสียชีวิตในปี ค.ศ. 68 เขาก็กลายเป็นคนลุ่มคู่มุร้ายยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ แล้วคุณก็เห็นเปาโลมาถึงกรุงโรมในราวปี ค.ศ. 60 และท่านเต็มใจที่จะสละชีวิตเพื่อพระคริสต์และเต็มใจที่จะแสดงให้เห็นว่าศาสนาใหม่ที่เริ่มรู้จักกันนี้ มีไว้สำหรับทุกคน รวมไปถึงจักรพรรดิเนโรด้วย และก็เป็นไปได้ว่าเมื่อเนโรเผชิญกับเหตุการณ์นี้ เขาก็เริ่มตระหนักว่า “นี่เป็นศาสนาที่ข้าไม่ชอบ! ข้ามีตำแหน่งที่ต้องปกครอง และตอนนี้มีพวกคริสเตียนกำลังประกาศว่า ‘พระเยซูคือพระเจ้า’” ดังนั้น เมื่อกรุงโรมถูกไฟไหม้ครั้งใหญ่ในวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 64 และเนโรถูกกล่าวโทษเพราะเหตุนี้ คุณคงเข้าใจว่าจากนั้นเขาก็โยนความผิดไปให้คนกลุ่มใหม่นี้ นิยายใหม่ที่เรียกกันว่าคริสเตียน และสิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ก็แสนเศร้า

—ดร. ปีเตอร์ วอลด์เกอร์

ในช่วงปีที่มาระโกน่าจะกำลังเขียนงานอยู่นั้น คริสตจักรในกรุงโรมกำลังเผชิญการกดขี่ข่มเหงภายใต้จักรพรรดิโรมันที่ชื่อเนโร ซึ่งปกครองตั้งแต่ ค.ศ. 54 จนถึง ค.ศ. 68 เขาเป็นที่รู้จักในฐานะที่โทษว่าคริสเตียนเป็นคนวางเพลิงเผากรุงโรมใน ค.ศ. 64 และลงโทษคน

เหล่านั้นด้วยวิธีการ โหดเหี้ยม

ภายใต้การปกครองของเนโร โรมได้ข่มเหงคริสตจักรอย่างรุนแรง ในเบื้องต้น โรมถูกสถาปนาขึ้นเป็น
สาธารณรัฐ ต่อมา หลังจากจูเลียส ซีซาร์ถูกลอบสังหาร ออกัสตัสก็นำกองทัพของเขาเข้ายึดกรุงโรม
พร้อมทั้งยุบวุฒิสภานั้น สาธารณรัฐโรมจึงกลายเป็นจักรวรรดิโรม และออกัสตัสก็กลายเป็น
จักรพรรดิองค์แรก นั่นเป็นสัญญาณแห่งการเริ่มต้นของประวัติศาสตร์แห่งความโหดเหี้ยมของโรม จริง
ๆ แล้ว เนโรไม่ใช่คนที่เลวร้ายที่สุดในการข่มเหงคริสเตียน จักรพรรดิองค์อื่น ๆ ก็โจมตีคริสตศาสนา
อย่างโหดร้ายยิ่งกว่า และคริสเตียนจำนวนมากก็ถูกทรมานและสังหารด้วยการตอกตะปูตรึงบนกางเขน
หรือถูกเผาจนตายทั้งเป็น ตามบันทึกทางประวัติศาสตร์ มีผู้พลีชีพเพื่อความเชื่อจำนวนมากมายใน
คริสตจักรยุคแรก ผู้สละชีวิตเพื่อเป็นพยานให้กับพระเมตตาและความชอบธรรมของพระเจ้า

—ดร. สตีเฟน ชาน

สำหรับคริสเตียนที่อยู่และใกล้กรุงโรมในช่วงนี้ การดำเนินชีวิตนั้นยากลำบากมาก และตามที่เราจะได้เรียนรู้ต่อไป มาระโกได้
ออกแบบพระกิตติคุณของท่านให้กระทำพันธกิจตามสถานการณ์แวดล้อม แม้จะมีหลายวิธีที่จะบรรยายวัตถุประสงค์ของมาระโกในการ
เขียน แต่ในบทเรียนนี้ เราจะใส่ใจในแนวคิดที่ว่า มาระโกเขียนพระกิตติคุณของท่านเพื่อเสริมความเข้มแข็งให้กับคริสเตียนที่กำลังถูกข่ม
เหงในกรุงโรม

พระกิตติคุณมาระโกกล่าวชัดเจนว่า ไม่ว่าจะด้วยความยากลำบากและการทดลองใด ๆ ก็ตามที่คริสเตียนในกรุงโรมต้องเผชิญ
เมื่อพวกเขาทนทุกข์เพื่อพระคริสต์ พวกเขามั่นใจได้ว่าพระเยซูได้เผชิญความทุกข์เหล่านั้นแล้วเช่นกัน พระองค์ถูกปรักปรำอย่างไม่เป็น
ธรรมในศาลของโรม พระองค์ถูกเขียนโดยทหารโรม และพระองค์ถูกตรึงบนกางเขนของชาวโรม แต่โดยผ่านการทนทุกข์ พระองค์ได้มี
ชัยชนะ และมาระโกต้องการให้ความมั่นใจแก่ผู้อ่านของท่านว่า ถ้าเขาติดตามพระเยซูอย่างสัตย์ซื่อ เขาก็จะเป็นผู้พิชิตเช่นกัน แน่แน่นอน
พวกเขาต้องทนทุกข์ แต่ความทุกข์ทรมานของเขาจะเป็นหนทางสู่สำราญ เช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นกับพระเยซู
ตอนนี้เราได้ศึกษาภูมิหลังของพระกิตติคุณมาระโกแล้ว ต่อไปเราจะศึกษาโครงสร้างและเนื้อหา

โครงสร้างและเนื้อหา

โดยภาพใหญ่กว้าง ๆ พระกิตติคุณมาระโกแบ่งเป็นห้าส่วนหลัก ส่วนแรก มาระโกเริ่มพระกิตติคุณของท่านด้วยการประกาศ
อย่างสังเขปถึงพระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์ ใน 1:1-13 ส่วนที่สองเป็นบทบรรยายที่ยาวเกี่ยวกับฤทธานุภาพของพระเมสสิยาห์ ใน 1:14
ถึง 8:26 ส่วนที่สามเป็นส่วนสั้น ๆ ที่เป็นแกนหลักศูนย์กลางเพื่อนำเสนอคำประกาศการยอมรับพระเมสสิยาห์โดยอัครทูต ใน 8:27-30
ส่วนที่สี่เป็นบทบรรยายที่ยาวอีกส่วนหนึ่ง โดยบรรยายการทนทุกข์ของพระเมสสิยาห์ ใน 8:31 ถึง 15:47 และส่วนที่ห้าเป็นบทสรุปสั้น ๆ
ที่บันทึกชัยชนะของพระเมสสิยาห์ ใน 16:1-8 เราจะศึกษาแต่ละส่วนของพระกิตติคุณมาระโกอย่างละเอียด โดยเริ่มต้นที่การประกาศถึง
พระเมสสิยาห์

การประกาศถึงพระเมสสิยาห์

ให้เราฟังมาระโก 1:1 เพื่อรู้ว่าพระกิตติคุณนี้เริ่มต้นอย่างไร:

ข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า เริ่มต้นดังนี้(มาระโก 1:1)

เมื่อมาระโกกล่าวถึงพระเยซูโดยใช้คำว่า “พระคริสต์” ท่านใช้คำภาษากรีกที่แปลจากคำว่า “เมสสิยาห์” ในภาษาฮีบรู ท่านเองเดียวกัน
คำว่า “บุตรของพระเจ้า” เป็นอีกคำหนึ่งที่บ่งชี้ว่าพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์ของพระเจ้า

ในพันธสัญญาเดิม และในศาสนศาสตร์ร่วมสมัยของชาวยิว องค์พระเมสสิยาห์ต้องเป็นลูกหลานของกษัตริย์ดาวิด พระองค์จะ
สถาปนาราชบัลลังก์อิสราเอลอีกครั้งหนึ่ง และทำให้ชนชาตินี้เป็นแผ่นดินของพระเจ้าบนโลกนี้

คำประกาศในเบื้องต้นนี้ตามมาด้วยเรื่องราวโดยสังเขปเกี่ยวกับการที่ยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้ให้บัพติศมาแก่พระเยซู ในมาระโก
1:2-11 หลังพระเยซูได้รับบัพติศมา พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนพระองค์ และเสียงของพระเจ้าพระบิดาก็ดังมาจากสวรรค์ ประกาศ
ว่าพระเยซูเป็นบุตรที่รักของพระองค์ ในเหตุการณ์นี้ ทั้งพระบิดาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ยืนยันว่า แท้จริงแล้ว พระเยซูก็คือพระเมสสิ
ยาห์ที่คนรอคอยมาอย่างยาวนาน

น่าสนใจมากที่จะคิดว่าพวกยิวในยุคของพระเยซูกำลังคิดอะไรอยู่เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเมสสิ
ยาห์ และจริง ๆ แล้วมีความเชื่อหลากหลายมากมายที่นั่น เรามีเอกสารบางฉบับจากหนังสือม้วนที่ได้มา
จากทะเลเดดซี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบางคนก็เชื่อว่ามีพระเมสสิยาห์สององค์จะเสด็จมา คือพระเมสสิยาห์
ที่จะเป็นมหาปุโรหิต และพระเมสสิยาห์ที่จะเป็นกษัตริย์ แต่ความคาดหวังกะแสหลักก็คือพระเมสสิ
ยาห์จะเป็นบุตรของดาวิด และจะนำมาซึ่งสันติภาพทางการเมือง และจะขับไล่ชาวโรมันออกไป ข้าพเจ้า
คิดว่าสถาบันศาสนานั้นเชื่อว่าแผ่นดินของพระเจ้าจะเสด็จมาถ้าอิสราเอลจะยอมเชื่อฟังพระบัญญัติ ใน
แง่นี้ พวกเขามองพระเยซูว่าเป็นภัยคุกคาม เนื่องจากดูเหมือนว่าพระเยซูมิได้ทำให้การเชื่อฟังพระ
บัญญัติก้าวหน้าต่อไป แต่ดูเหมือนพระองค์จะละเมิดพระบัญญัติด้วยซ้ำ อย่างน้อยก็ในมุมมองของพวก
เขา ฉะนั้น พระองค์จึงปราศจากเครื่องมือทางการเมืองที่พวกเขาคาดหวัง และในแง่ของพระบัญญัติ
พระองค์ก็ได้กระทำในสิ่งที่พวกเขาคาดหวังเช่นกัน ข้าพเจ้าจึงคิดว่าพวกเขา รู้สึกว่าพระองค์นำความ
อัปยศมา จริง ๆ แล้วข้าพเจ้าคิดว่า ในที่สุดแล้วพวกเขาก็มองพระเยซูเหมือนในเฉลยธรรมบัญญัติ 13
คือมองว่าเป็นคนที่กระทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่าง ๆ แต่ในความเป็นจริงกลับเป็นผู้พยากรณ์
เท็จ และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงควรถูกประหาร

—ดร. โธมัส ชไรเนอร์

แต่พระเยซูมิได้เป็นพระเมสสิยาห์ในแบบที่หลายคนคาดหวัง โดยทั่วไปแล้ว ชาวยิวในศตวรรษแรกคิดว่าพระเมสสิยาห์จะยาดราเข้ามาสู่
อิสราเอลและยึดอำนาจจากรัฐบาล แต่ในมาระโก 1:12-13 เราเรียนรู้ว่าทันทีที่พระเยซูได้รับบัพติศมา พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ส่งพระองค์
ไปยังถิ่นทุรกันดารเพื่อถูกทดลองโดยซาตาน ในที่สุดแล้ว พระองค์จะประสพชัยชนะ แต่ตามแผนการของพระเจ้า หนทางผู้ชัยชนะของ
พระองค์จะมาถึงภายหลังหนทางแห่งความลำบากอันยาวนาน

หลังจากประกาศว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ มาระโกก็บรรยายถึงฤทธานุภาพของพระเมสสิยาห์ในมาระโก 1:14 ถึง 8:26

ฤทธานุภาพของพระเมสสิยาห์

ในบทบรรยายช่วงนี้ของมาระโก พระเยซูเริ่มสำแดงฤทธานุภาพและพระราชอำนาจของพระองค์ในฐานะพระเมสสิยาห์ ผู้
ชนมากมายรวมตัวกันเพื่อมาดู และแสวงประโยชน์จากพันธกิจนี้ของพระองค์ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าฤทธานุภาพของพระเยซูพิสูจน์ว่า

พระองค์ คือ พระคริสต์ จริง ๆ แล้ว ไม่มีส่วนใดในบทบรรยายช่วงนี้เลยที่ปรากฏว่ามีใครสักคนกล่าวถึงพระองค์ในฐานะพระคริสต์ แม้แต่พระเยซูเองก็ยังคงนั่งเงียบเกี่ยวกับตัวตนที่แท้จริงของพระองค์ และพระองค์ได้ขอให้คนอื่นเงียบไว้เช่นกัน

แน่นอน ผู้อ่านกลุ่มแรกของมาระโกท่ามกลางชาวโรมันได้แก่คริสเตียน ดังนั้น พวกเขาจึงรู้อยู่แล้วว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ แต่ยุทธวิธีที่มาระโกใช้ในบทบรรยายช่วงนี้ช่วยให้ผู้อ่านรู้สึกถึงความตึงเครียดของฝูงชนที่อยู่รอบพระเยซู ซึ่งต้องรู้สึกประหลาดใจแน่นอน ว่านุรุษผู้เต็มไปด้วยฤทธานุภาพนี้ จริง ๆ แล้วคือผู้ใด และท่านมาเพื่อกระทำการใด

แต่เป็นที่น่าเสียดายว่านักวิชาการเชิงวิพากษ์มักมองการที่พระเยซูนิ่งเงียบว่าเป็นสิ่งบ่งชี้ว่าพระองค์ไม่ได้รับรู้บทบาทพระเมสสิยาห์ในช่วงที่พระองค์ปฏิบัติพันธกิจบนโลกนี้ แต่จากที่เราเห็นในมาระโก 1:11 พระเจ้าเองได้ประกาศบทบาทของพระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์เมื่อพระองค์รับบัพติศมา เมื่อมองในแง่นี้ จึงคิดว่ามากที่สุดที่จะเข้าใจการนิ่งเงียบของพระเยซูว่าเป็นเรื่องของยุทธวิธี พระเยซูมีเป้าหมายเฉพาะที่ต้องทำให้สำเร็จ และพระองค์รู้ว่ายังมีคนรุมล้อมพระองค์มากเพียงใด ก็ยิ่งจะขัดขวางจุดมุ่งหมายของพระองค์มากขึ้นเพียงนั้น

เนื้อหาที่มาระโกบรรยายฤทธานุภาพของพระเมสสิยาห์สามารถแบ่งได้เป็นส่วนๆ ก่อนอื่น มาระโกเริ่มต้นด้วยบทนำที่จะช่วยให้เข้าใจบรรยากาศของบทบรรยายทั้งสิ้น จากนั้น ท่านเน้นที่พันธกิจในท้องถิ่นของพระเยซู ใกล้เมืองคาเปอร์นาอุม ในส่วนที่สาม ท่านอธิบายว่าพันธกิจของพระเยซูขยายออกไปจนครอบคลุมส่วนที่เหลือของกาลิลี และในส่วนที่สี่ ท่านรายงานว่ ในที่สุดแล้วพระเยซูได้ไปไกลกว่ากาลิลี จนกระทั่งถึงพื้นที่ที่คนส่วนใหญ่ซึ่งเป็นคนต่างชาติ เราจะศึกษาส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ โดยเริ่มต้นที่บทนำ ในมาระโก 1:14-15

บทนำ

ลองฟังว่ามาระโกสรุปคำเทศนาของพระเยซูอย่างไรในมาระโก 1:15

พระองค์ตรัสว่า “ถึงเวลาแล้ว อาณาจักรของพระเจ้ามาใกล้แล้ว
จงกลับใจใหม่และเชื่อข่าวประเสริฐ!”(มาระโก 1:15)

มาระโกบอกชัดเจนว่า วัตถุประสงค์หลักของพระเยซูในกาลิลีก็เพื่อประกาศพระกิตติคุณหรือข่าวดีว่าแผ่นดินของพระเจ้ามาใกล้แล้ว และพระพรจะถูกประทานแก่ทุกคนที่กลับใจใหม่และเชื่อ

ตลอดการบรรยายฤทธานุภาพของพระเมสสิยาห์ มาระโกเน้นที่พันธกิจของพระเยซู ทั้งในและรอบ ๆ แคว้นกาลิลี เริ่มจากบริเวณใกล้เมืองคาเปอร์นาอุม และขยายออกไปจากที่นั่น เมื่อเราเปรียบเทียบกับมาระโกกับพระกิตติคุณเล่มอื่น มันดูเหมือนว่ามาระโกในช่วงเวลาที่พระเยซูปฏิบัติพันธกิจในพื้นที่อื่น ๆ การเว้นเช่นนี้บ่งบอกว่า เป้าหมายของมาระโกก็คือเพื่อรายงานกิจกรรมและยุทธวิธีที่พระเยซูใช้ในแคว้นกาลิลี แทนที่จะรายงานการเดินทางของพระองค์อย่างละเอียด

หลังจากบทนำ มาระโกบรรยายพันธกิจของพระเยซูใกล้เมืองคาเปอร์นาอุม ในแผ่นดินกาลิลี ในมาระโก 1:16 ถึง 3:6

ใกล้เมืองคาเปอร์นาอุม

มาระโกเริ่มโดยรายงานว่ พระเยซูเรียกสาวกคนแรก ๆ ของพระองค์ ในมาระโก 1:16-20 ในส่วนนี้ เราเห็นว่าวิธีหนึ่งที่ประชาชนตอบสนองต่อพระเยซูก็คือการเชื่อฟังอย่างหมดใจ พระเยซูบอกให้เขาตามพระองค์ไป เขาก็ละทิ้งทุกอย่างที่กำลังทำอยู่และกลายมาเป็นสาวกของพระองค์

จากนั้นพระเยซูได้ประกาศข่าวประเสริฐ โดยการสอนและกระทำการอัศจรรย์ในคาเปอร์นาอุม ในมาระโก 1:21-34

ช่วงเวลานี้ ชื่อเสียงของพระเยซูเริ่มแพร่ไปทั่วแคว้นกาลิลี เช่นเดียวกับที่จะแพร่ต่อไปตลอดพันธกิจของพระองค์ เมื่อชื่อเสียงของพระองค์โด่งดังขึ้น ฝูงชนเริ่มรวมตัวกันรอบพระองค์ และหลายครั้งขัดขวางพระองค์ในการประกาศและสั่งสอนข่าวประเสริฐ ดังนั้น

พระองค์จึงเริ่มบอกคนอื่น ๆ ไม้ให้ยกย่องพระองค์ในฐานะพระเมสสิยาห์

แล้วพระเยซูก็ออกจากคาเปอร์นาอุม เริ่มสอนและกระทำการอัศจรรย์ในหมู่บ้านใกล้เคียง ตามที่เราเห็นในมาระโก 1:35-45 พระองค์ย้ายไปหมู่บ้านใกล้เคียง ส่วนหนึ่งก็เพื่อประกาศข่าวประเสริฐ โดยผ่านการสอนและการอัศจรรย์ของพระองค์ แต่พระองค์ก็ต้องการหลีกเลี่ยงฝูงชนในคาเปอร์นาอุมด้วย เพราะคนเหล่านั้นทำให้พระองค์ไม่สามารถปฏิบัติพันธกิจอย่างอิสระได้ เช่นเดียวกับที่พระองค์กระทำก่อนหน้านั้น พระองค์ได้ขอให้คนที่พระองค์ได้พบ ไม้ให้ประโคมข่าวเกี่ยวกับพระองค์

จากนั้น มาระโกรายงานว่าพระเยซูกลับไปที่เมืองคาเปอร์นาอุม และที่นั่นพระองค์ได้ปะทะกับผู้นำชาวยิว ตามที่เราอ่านพบในมาระโก 2:1 ถึง 3:6

ส่วนนี้ของพระกิตติคุณมาระโกกล่าวถึงฤทธิ์อำนาจของพระเยซูในการยกโทษบาป ความชอบธรรมของพระองค์ในการปฏิบัติพันธกิจกับคนบาป และคำสอนของพระองค์เกี่ยวกับวันสะบาโต ทั้งยังได้นำเสนออีกผลลัพธ์หนึ่งของชื่อเสียงที่โด่งดังขึ้นของพระองค์ด้วย คนที่ดูหมิ่นพระองค์ก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และต่อต้านพระองค์อย่างรุนแรงยิ่งขึ้น ที่จริงแล้ว ส่วนนี้จบลงด้วยการสื่อล่วงหน้าถึงการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู มาระโก 3:6 รายงานว่า ศัตรูของพระเยซูโกรธจนถึงขนาดหลายคนเริ่มวางแผนฆาตกรรมพระองค์

เหตุผลที่พระเยซูไม่ได้รับการยอมรับก็คือการเทศนาและกระทำการอัศจรรย์ เมื่อเราอ่านในพันธสัญญาใหม่ เราก็คิดว่า เหตุใดพวกเขาจึงไม่ยอมรับพระองค์? เหตุใดพวกเขาจึงไม่เห็นฤทธานุภาพของพระองค์? เหตุใดพวกเขาจึงไม่ฟังคำสอนของพระองค์? แต่คำสอนของพระคริสตนั้น ... มีหลายอย่างที่ทำให้ผู้คนปฏิเสธไม่ยอมรับ สิ่งหนึ่งก็คือ เนื้อหาคำสอนของพระองค์ไม่ใช่สิ่งที่คนเหล่านั้นต้องการ พวกเขากำลังคาดหวังอาณาจักรบนโลกนี้ แต่พระองค์กำลังพูดถึงอาณาจักรที่จะมาตั้งอยู่ในจิตใจมนุษย์และเปลี่ยนแปลงชีวิตของพวกเขา นั่นคือ บทบัญญัติและการครองราชย์ของพระเจ้าในจิตใจมนุษย์ อีกเหตุผลหนึ่งก็คือ คำสอนของพระองค์ตราตรึงอยู่ในใจ และแน่นอน การอัศจรรย์ของพระองค์ถูกเกลียดชังอย่างรุนแรงเพราะศัตรูของพระคริสต์ ซึ่งไม่เห็นด้วยกับคำสอนของพระองค์ รู้ว่าการอัศจรรย์ของพระองค์พิสูจน์คำกล่าวของพระองค์ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ดังนั้น โดยธรรมชาติแล้ว จิตใจที่ตกต่ำย่อมไม่พร้อมที่จะยอมรับคำสอนของพระเจ้า และพันธกิจของพระคริสต์ก็เป็นตัวอย่างอันแจ่มชัดของคำสอนนั้น เพราะพระเจ้าได้สถิตอยู่ท่ามกลางมนุษย์แล้ว แต่มนุษย์กลับปฏิเสธพระองค์

—ดร. เจฟฟ์ โลว์แมน

เรามักจะมหาพระเจ้าโดยมีวาระของเราเอง เรามีความคาดหวังว่าพระองค์ควรเป็นอย่างไรและพระองค์ควรทำงานอย่างไร และเมื่อพระเจ้าคัดค้านวาระของเราหรือความคาดหวังของเรา หลายครั้งเราก็ไม่สามารถอดทนยอมรับได้ และด้วยเหตุนี้ ประชาชนก็จะเกลียดชังพระเยซูเมื่อพระองค์มาเทศนาเกี่ยวกับอาณาจักรที่มีได้ สอดคล้องกับอาณาจักรในอุดมคติของพวกเขา พระองค์เสด็จมาในฐานะพระเมสสิยาห์ที่มีได้สอดคล้องกับความคาดหวังก่อนหน้านี้ของเขาว่าพระเมสสิยาห์ควรเป็นอย่างไร ดังนั้น พระองค์ได้ทำให้ความคาดหวังของเขาพังลง และเราก็ไม่ชอบที่เป็นเช่นนั้น บางครั้งพระเยซูถูกรังเกียจเพราะพระองค์มาพร้อมแผนการที่แตกต่างจากแผนการของผู้นำศาสนาอย่างมาก พระองค์เสด็จมาประกาศเกี่ยวกับอาณาจักรที่จะถอดถอนอำนาจ ความโดดเด่น สิทธิอำนาจ และเกียรติภูมิที่เขามีในบทบาททางศาสนาของเขา และพวกเขาที่ไม่ต้องการอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้น ฉะนั้น เมื่อใดก็ตามที่เรามาหาพระเจ้าโดยมีวาระของเราเอง เราก็กำลังตั้งตัวเป็นปฏิปักษ์กับพระเจ้า แทนที่จะมาหาพระองค์ด้วยใจถ่อม จิตใจที่ยอมรับคำสอน โดยวางใจพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งใดก็ตามที่พระองค์นำมาสู่เรา

—ดร. เค เอริก เรอนเนส

เมื่อเราได้สำรวจพันธกิจของพระเยซูใกล้เมืองคาเปอร์นาอุมแล้ว ต่อไปเราจะศึกษาว่าพระองค์ขยายพันธกิจของพระองค์ไปทั่ว

แคว้นกาลิลีอย่างไร ในมาระโก 3:7 ถึง 6:13

แคว้นกาลิลี

ในช่วงนี้ พระเยซูประกาศและสำแดงว่าแผ่นดินของพระเจ้ากำลังใกล้เข้ามา โดยย้ายไปพื้นที่ใหม่ซึ่งเคยมีเมืองคาเปอร์นาอุม ออกไปจนครอบคลุมส่วนที่เหลือของแคว้นนั้น ขณะที่พระองค์ประกาศการกลับใจใหม่และความเชื่อในพื้นที่เหล่านี้ พระองค์ยังคงดึงดูดฝูงชนต่อไป และทำให้เกิดการต่อต้านอย่างรุนแรงด้วย

ส่วนนี้เริ่มต้นด้วยการที่พระองค์ออกห่างจากฝูงชน ในมาระโก 3:7-12 ข้อความตอนนี้เกริ่นนำอารมณ์สำหรับส่วนนี้ทั้งหมด โดยเน้นว่าชื่อเสียงของพระเยซูกำลังแพร่ไปทุกหนแห่ง ถึงแม้พระองค์จะพยายามหยุดยั้งไว้ก็ตาม และฝูงชนที่รวมตัวกันรอบ ๆ พระองค์ เพราะเหตุนี้ ทำให้ยากที่พระองค์จะปฏิบัติพันธกิจ ความยากลำบากเช่นนี้ดูเหมือนเหตุผลหนึ่งที่พระเยซูขอย้ายพันธกิจของพระองค์ไปยังส่วนอื่นของแคว้นกาลิลี

ตอนถัดไปของบทบรรยายนี้รายงานถึงการที่พระเยซูแต่งตั้งผู้ติดตาม 12 คนให้เป็นสาวกผู้มีหน้าที่พิเศษ ตามที่เราอ่านพบใน มาระโก 3:13-19 พระองค์เลือกสาวก 12 คนนี้เพื่อช่วยในการประกาศข่าวประเสริฐและกระทำการอัศจรรย์ แต่มาระโกก็เตือนความจำผู้อ่านของท่านด้วยว่า หนึ่งในนั้นจะทรยศพระเยซูในบั้นปลาย การต่อต้านพระเยซูจะมีได้มาจากศัตรูของพระองค์เท่านั้น แต่มาจากแม้กระทั่งผู้ติดตามใกล้ชิดที่สุดของพระองค์เอง

จากนั้น มาระโกรายงานว่าพระเยซูเผชิญการต่อต้านจากพวกธรรมจารีย์และจากครอบครัวของพระองค์เอง ตามที่เราเห็นใน มาระโก 3:20-35 บทบรรยายนี้แสดงให้เห็นว่า ในขณะที่พระเยซูประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าด้วยฤทธิ์ปาฏิหาริย์ มหัศจรรย์ พระองค์ก็เผชิญการต่อต้านจากทุกฝ่าย แทนที่จะยอมรับพระองค์ในฐานะพระเมสสิยาห์ พวกธรรมจารีย์กลับเชื่อว่าพระองค์ถูกวิญญาณชั่วเข้าสิง และครอบครัวของพระองค์เองก็เชื่อว่าพระเยซูเสียดิไปแล้ว

หลังจากนี้ พระเยซูประกาศข่าวประเสริฐโดยใช้คำอุปมาเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้า ในมาระโก 4:1-34 เมื่อถูกแวดล้อมโดยผู้ไม่เชื่อ พระเยซูมักสอนโดยใช้คำอุปมา ทั้งนี้เพื่อเปิดเผยแผ่นดินของพระเจ้าแก่ผู้ที่เชื่อ และซ่อนไว้เสียจากผู้ไม่เชื่อ ตามที่พระองค์ตรัสบอกสาวกของพระองค์ในมาระโก 4:11-12:

พระองค์ทรงบอกพวกเขาว่า “ความลับของอาณาจักรของพระเจ้าทรงโปรดให้พวกท่านรู้ ส่วนคนนอกนั้นทุกอย่างจะใช้คำอุปมา เพื่อว่า” “พวกเขาจะดูแล้วดูเล่าแต่จะไม่มีความเข้าใจ และจะฟังแล้วฟังเล่าแต่จะไม่มีความเข้าใจ มิฉะนั้นแล้วเขาจะหันกลับมาและได้รับการอภัย!” (มาระโก 4:11-12)

แต่น่าเศร้าที่บางครั้งคำอุปมาของพระเยซูก็ทำให้สาวกของพระองค์สับสนด้วย แต่เมื่อเกิดเหตุเช่นนี้ พระองค์อธิบายความหมายแก่สาวกเป็นการส่วนตัวเพื่อให้พวกเขาเข้าใจ

ประเด็นหลักของคำอุปมาต่าง ๆ ในบทบรรยายช่วงนี้ของพระกิตติคุณมาระโกก็คือ พระเจ้าจะนำแผ่นดินของพระองค์มาอย่างเต็มบริบูรณ์หลังกระบวนการอันยาวนานของพัฒนาการแบบค่อยเป็นค่อยไปโดยผ่านการเผยแผ่ข่าวประเสริฐเท่านั้น พระเยซูกำลังนำแผ่นดินของพระเจ้าลงมายังโลก แต่พระองค์กระทำเช่นนั้นโดยใช้เวลาออกไป อันทำให้บ่อยครั้งผู้ติดตามพระองค์ต้องเผชิญความเจ็บปวดและการต่อต้าน เหมือนที่พระองค์เผชิญอยู่

รายงานของมาระโกเกี่ยวกับคำอุปมาของพระเยซูตามมาด้วยหลายเหตุการณ์ที่พระองค์สำแดงฤทธิ์ปาฏิหาริย์ของพระองค์ ในมาระโก 4:35 ถึง 5:43 ในช่วงนี้ มาระโกรายงานว่าพระองค์ควบคุมสภาวะอากาศ ขับผีออก รักษาโรค และทำให้คนตายเป็นขึ้นมา ในแต่ละเหตุการณ์ ประชาชนหวาดกลัวเมื่อเผชิญกับอันตราย แต่หลังจากพระเยซูช่วยชีวิตพวกเขาไว้อย่างอัศจรรย์ ความหวาดกลัวของพวกเขาก็กลับทวีขึ้น เพราะเขาไม่เข้าใจว่าแท้จริงแล้วนุรุษผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ผู้นี้คือใครกันแน่

บางครั้งพวกเขาและคนที่ติดตามพระเยซู แสดงออกถึงความกลัวในข่าวประเสริฐ เมื่อพวกเขาเห็นพระเยซูกระทำสิ่งที่น่าอัศจรรย์ เมื่อพระองค์กระทำการอัศจรรย์ที่เหลือเชื่อ พวกเขา ก็แสดงออกถึงความกลัว เมื่อพระองค์กระทำราชกิจ เช่นในมาระโก 4 พวกเขาอยู่กลางพายุรุนแรงในทะเล คลื่นก็ซัดเข้ามาในเรือและดูเหมือนว่าเรือกำลังจะจม และพระเยซูกำลังบรรทมอยู่ พวกเขาจึงปลุกพระองค์ตื่น ดูเหมือนว่าพวกเขาคิดว่าพระเยซูจะช่วยพวกเขาควบคุมเรือ และพวกเขาบอกว่า “พระอาจารย์ พระองค์ไม่ทรงเป็นห่วงว่าพวกเรา กำลังจะพินาศหรือ?” พระองค์จึงทรงลุกขึ้นและบอกคลื่นและลมให้สงบ และพวกเขาก็รอดตาย แต่ก่อนหน้านั้น พวกเขาหวาดกลัวพายุนี้มาก แต่ตอนนี้ มาระโกบอกเราว่า พวกเขากำลังเต็มไปด้วยความหวาดผวาทันที เหตุใดพวกเขาถึงกลัว? พายุก็ไม่มีและคลื่นลมก็สงบ พวกเขาหวาดกลัวเพราะพวกเขาเชื่อว่า ผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถทำให้คลื่นลมสงบได้ก็คือผู้ทรงสร้างคลื่นลมนั้น ก็คือพระเจ้านั่นเอง และพวกเขาตระหนักว่าเขากำลังอยู่ในเรือกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเอง ผู้ซึ่งเพิ่งทำให้คลื่นและลมสงบลง สิ่งนี้ก่อให้เกิดความกลัวในพวกเขา เพราะเขาไม่คิดว่าเขาจะรู้ว่าจะต้องเป็นพระเจ้าแบบใด พวกเขาตกตะลึง และงงกันไป และพวกเขาไม่รู้ว่าคุณลักษณะของพระเยซูเป็นอย่างไร

—ดร. แฟรงค์ ซิลแมน

หลังจากการสำแดงฤทธานุภาพ มาระโกก็เขียนเกี่ยวกับการต่อต้านที่พระเยซูเผชิญในบ้านเกิดของพระองค์ที่นาซาเรธ ในมาระโก 6:1-6 บทบรรยายนี้ใช้อีกครั้งหนึ่งว่าคนมากมายต่อต้านพระเยซูอย่างรุนแรงระหว่างการทำพันธกิจของพระองค์ช่วงนี้ แม้ในขณะที่ข่าวประเสริฐของพระองค์แพร่ออกไปด้วยฤทธานุภาพและฝูงชนที่ติดตามพระองค์เพิ่มขึ้นก็ตาม แต่คนในบ้านเกิดของพระองค์ก็ปฏิเสธพระองค์และข่าวประเสริฐของพระองค์

ในที่สุด เรื่องราวพันธกิจของพระเยซูในแคว้นกาลิลีก็สรุปลงด้วยการที่พระองค์ส่งสาวกทั้ง 12 คนของพระองค์ออกไป ในมาระโก 6:7-13 พระเยซูส่งสาวก 12 คนออกไปเพื่อประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า และเพื่อทำการอัศจรรย์ทั่วแผ่นดินปาเลสไตน์ แต่พระเยซูก็กล่าวอย่างชัดเจนเช่นกันว่า ในขณะที่เหล่าสาวกเผยแผ่ข่าวประเสริฐแห่งการบังเกิดใหม่และความเชื่อ นั่นคนทั้งหลายจะตอบสนองต่อพวกเขาในวิธีเดียวกับที่พวกเขาตอบสนองต่อพระองค์ บางคนจะยอมรับเหล่าสาวก แต่คนอื่น ๆ จะปฏิเสธพวกเขา พระเยซูสอนอย่างสม่ำเสมอว่าแผ่นดินของพระเจ้าจะเติบโตต่อไปถึงแม้จะมีการต่อต้านก็ตาม

หลังจากที่รายงานพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูใกล้เมืองคาเปอร์นาอุมและบริเวณรอบแคว้นกาลิลีแล้ว มาระโกก็ให้ความสำคัญกับฤทธานุภาพของพระเมสสิยาห์ในพันธกิจของพระเยซูนอกเหนือจากแคว้นกาลิลี ในมาระโก 6:14 ถึง 8:26

นอกเหนือจากแคว้นกาลิลี

ในการบันทึกราชกิจของพระเยซูนอกแคว้นกาลิลี มาระโกเน้นต่อไปถึงบางประเด็นหลักที่เราได้ศึกษาแล้ว ท่านรายงานถึงการประกาศแผ่นดินของพระเจ้าที่ขยายออกไปอย่างทรงพลัง รวมทั้งปฏิริยาของฝูงชนที่กระตือรือร้น และศัตรูที่เพิ่มจำนวนขึ้นของพระเยซู

แต่มาระโกเริ่มเน้นเกี่ยวกับสาวกในมุมมองใหม่ด้วย ท่านเน้นที่วิธีของพระเยซูในการฝึกพวกเขาสำหรับวันเวลาอันยากลำบากที่จะมาถึง และท่านเรียกร้องให้ใส่ใจกับการที่สาวกเข้าใจคำสอนของพระองค์ดีเป็นประจำและล้มเหลวในการยึดมั่นในพระองค์

รายงานของมาระโกเกี่ยวกับพันธกิจของพระเยซูนอกแคว้นกาลิลีเริ่มต้นด้วยการเน้นชื่อเสียงที่เพิ่มมากขึ้นของพระเยซู ในมาระโก 6:14-29

ในอดีต เมื่อพระเยซูยังจำกัดขอบเขตพันธกิจของพระองค์อยู่รอบ ๆ เมืองคาเปอร์นาอุม ชื่อเสียงของพระองค์ก็ได้กระจายไปทั่วแคว้นกาลิลี และตอนนี้ ชื่อเสียงของพระองค์ก็นำหน้าพระองค์ไปแล้ว ขณะที่พระเยซูยังคงอยู่บริเวณซานเมืองกาลิลี ชื่อเสียงของพระองค์ก็กำลังแพร่ไปทั่วดินแดนปาเลสไตน์และไปถึงแม้กระทั่งจักรวรรดิเฮโรด มาระโกก็ใช้โอกาสนี้เพื่อกล่าวถึงคำถามเรื่องตัวตนของพระเยซู พูดย่างเจาะจงก็คือ มาระโกอธิบายว่าพระเยซูไม่สามารถเป็นยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้ เนื่องจากเฮโรดได้ประหารยอห์นก่อนหน้านั้นแล้ว

จากนั้น มาระโกรายงานการอัศจรรย์หลายอย่างในบทที่ 6:30-56 ช่วงนี้เริ่มต้นด้วยการที่พระเยซูพยายามปลิดตัวจากฝูงชน แต่ก็ยังได้บรรยายราชกิจอันทรงฤทธิ์นานาภาพมากมายที่แสดงให้เห็นว่าเหตุใดฝูงชนจึงรวมตัวกันตั้งแต่แรก พระเยซูสำแดงฤทธิ์นานาภาพของพระองค์โดยการเลี้ยงคนห้าพันคน และสี่พันคน โดยการเดินบนน้ำในทะเลกาลิลี และโดยการรักษาคนตาบอด และคนหูหนวก การอัศจรรย์ของพระองค์ล้ำแดงถึงความสามารถอันปฏิเสธไม่ได้ของพระองค์ในการควบคุมสิ่งทรงสร้างทั้งปวง และเพราะการอัศจรรย์อันทรงฤทธิ์นานาภาพเหล่านี้ ฝูงชนจึงติดตามพระเยซูไปทุกหนแห่ง บางครั้ง ฝูงชนถึงกับไปคัดกรอพระองค์

หลังการอัศจรรย์ของพระเยซู มาระโกรายงานถึงการต่อต้านที่ดำเนินต่อไปท่ามกลางพวกฟาริสี ในมาระโก 7:1-23 พระเยซูและพวกฟาริสีขัดแย้งกันเกี่ยวกับวิธีการอันเหมาะสมที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติในพันธสัญญาเดิม เกี่ยวกับคุณค่าของประเพณี และเกี่ยวกับธรรมชาติของความบริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้ ความตึงเครียดระหว่างพระเยซูและกลุ่มคนยิวผู้มีอิทธิพลก็ทวีขึ้น

ท้ายที่สุด มาระโกรายงานการอัศจรรย์อีกชุดหนึ่ง ในมาระโก 7:24 ถึง 8:26 ส่วนนี้เริ่มต้นและจบลงด้วยข้อความเกี่ยวกับที่พระเยซูพยายามหลีกเลี่ยงและแม้กระทั่งกันไม่ให้ฝูงชนมาแวดล้อมพระองค์ และท่ามกลางข้อความเหล่านี้ก็แทรกด้วยรายงานว่าพระเยซูกระทำการอัศจรรย์มากมายท่ามกลางทั้งชาวยิวและชาวต่างชาติ และมีรายงานด้วยว่า แม้กระทั่งชาวต่างชาติบางคนก็ศรัทธาในพระองค์

ท่ามกลางการอัศจรรย์เหล่านี้ มาระโกได้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับข้อบกพร่องของสาวกของพระเยซู ก่อนหน้านั้นในพันธกิจของพระองค์ พวกเขาคลั่งเคลือบคลุมที่จะเข้าใจคำอุปมาเรื่องผู้หว่านเมล็ดพืช ตามที่เรพบในมาระโก 4:13 และเมื่อถึงตอนนี้ พวกเขาก็ยังคงไม่เข้าใจคำสอนบางประการของพระองค์ ดังนั้น พระเยซูจึงเผชิญหน้ากับพวกเขาโดยตรง ลองฟังบันทึกของมาระโกในมาระโก 8:14-17:

เหล่าสาวกลืมเอาขนมปังมาด้วยและในเรือก็มีขนมปังอยู่เพียงก้อนเดียว พระเยซูได้ตรัสเตือนพวกเขาว่า “จงระวังเชื้อของพวกฟาริสีและเฮโรด” พวกเขาจึงหารือกันและพูดว่า

“ที่พระองค์ตรัสเช่นนี้เพราะเราไม่มีขนมปัง” พระเยซูทรงทราบจึงตรัสว่า

“ทำไมพวกท่านจึงพูดกันเรื่องไม่มีขนมปัง? พวกท่านยังไม่เห็น ไม่เข้าใจหรือ?

ใจท่านแข็งกระด้างไปไหม? (มาระโก 8:14-17)

พระเยซูกำลังพูดถึงความเสื่อมด้านจิตวิญญาณ แต่สาวกของพระองค์คิดว่าพระองค์หมายถึงขนมปังสำหรับปากท้อง จึงง่ายที่จะเข้าใจว่าเหตุใดพระเยซูคงรู้สึกกับข้อใจต่อพวกเขา

ตลอดทั้งรายงานของมาระโกเกี่ยวกับฤทธิ์นานาภาพของพระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์ การอัศจรรย์และคำสอนของพระองค์ยืนยันว่าพระองค์เป็นพระคริสต์อย่างแท้จริง ถ้าเช่นนั้น เหตุใดคนมากมายจึงต่อต้านพระองค์? เหตุใดพวกเขาปฏิเสธพระองค์? เหตุใดแม้กระทั่งสาวกของพระองค์จึงประสบความลำบากในการเข้าใจและติดตามพระองค์ขนาดนั้น? เหตุผลสำคัญก็คือ พระเยซูไม่ได้เป็นพระเมสสิยาห์แบบที่ประชาชนคาดหวัง แทนที่จะก้าวขึ้นมาพร้อมความยิ่งใหญ่ทางการเมืองอย่างที่พวกเขาคาดหวัง พระองค์กำลังใช้อำนาจของพระองค์ในการประกาศข่าวประเสริฐและปฏิบัติพันธกิจเพื่อความจำเป็นของผู้อื่น

หลักฐานจากศตวรรษแรกช่วยให้เรารู้ว่าชาวยิวกำลังเฝ้าจ้องมองหาพระเมสสิยาห์ทางการเมืองและการทหาร ผู้ซึ่งจะสถาปนาแผ่นดินของพระเจ้า ผู้ซึ่งจะขับไล่ชาวโรมันออกไป ผู้ที่จะเอาชนะชาวโรมันและสถาปนาแผ่นดินของพระเจ้าโดยมีเยรูซาเล็มเป็นศูนย์กลาง ในแง่หนึ่งจึงเป็นความรู้สึกชาตินิยมอย่างยิ่ง พระเยซูไม่ได้แสดงท่าทีอย่างใดว่าพระองค์จะทำให้ความคาดหวังเชิงชาตินิยมนั้นสำเร็จเป็นจริง ตรงกันข้าม จริง ๆ แล้วพระองค์มีวิสัยทัศน์ที่กว้างยิ่งกว่านั้นมาก พระองค์ไม่ได้มองที่ชาวโรมัน แต่จริง ๆ แล้วพระองค์มองถึงสิ่งทรงสร้างทั้งปวงต่างหาก สิ่งทรงสร้างนั้นอยู่ในสภาพที่ล้มลง และพระเยซูเสด็จมาเพื่อแก้ไขการล้มลงนั้น เพื่อสถาปนาแผ่นดินของพระเจ้าบนโลกนี้อีกครั้งหนึ่ง และแผ่นดินของพระเจ้านั้นหมายถึงการเอาชนะความบาป การเอาชนะชานา การเอาชนะความตาย ฉะนั้น พระเยซูกำลังมองไปที่บางสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าชัยชนะทางการเมืองและชัยชนะทางการเมืองและการทหารเท่านั้น

—ดร. มาร์ค สเตราสส์

เป็นเวลาถึง 500-600 ปีที่ชาวยิวได้คาดหวังใครสักคนที่จะมีพลังอำนาจเหนือธรรมชาติ ในเวลานั้นพวกเขาไม่มีกษัตริย์เลย พวกเขาไม่มีอิสรภาพ ดังนั้น จึงมีความตึงเครียดอย่างมากในแผ่นดินปาเลสไตน์ในศตวรรษแรก ถึงขนาดที่เมื่อพระเยซูเสด็จมาโดยประกาศถึงแผ่นดินของพระเจ้าและสื่อกับพวกเขาว่าพระองค์คือพระเมสสิยาห์ พวกเขาจึงลั่นตัวโง่งมที่จะฟังสิ่งที่พระองค์กล่าว พวกเขากำลังคาดหวังสิ่งใด? เอาล่ะ พวกเขา กำลังคาดหวังใครสักคนที่บางทีอาจจะสร้างวิหารขึ้นมาใหม่ มีความสงสัยว่า แท้จริงแล้ววิหาร ซึ่งตอนนั้นถูกสร้างขึ้นใหม่แล้วโดยกษัตริย์นอกรีตชื่อเฮโรดหาราชนั้น เป็นวิหารที่จริง ๆ แล้วพระเจ้าตั้งใจให้สร้างหรือไม่ แต่ยิ่งกว่านั้น พวกเขา กำลังฉวยโอกาสให้พระเจ้าทรงไถ่อิสรภาพ เพื่อให้พระสัญญาที่พระองค์ได้กระทำในพันธสัญญาเดิมสำเร็จ พระเจ้าจะกระทำให้พระสัญญาของพระองค์สำเร็จเป็นจริง ณ ที่ใด? และนั่นคือสิ่งที่พวกเขาคาดหวังเป็นพิเศษ แต่เมื่อเป็นเช่นนั้น พวกเขาก็จะหมายความว่า “เอาล่ะ ตอนนี้เราอยู่ภายใต้การครอบครองของอาณาจักรโรม แน่หนอน ถ้าพระเจ้าจะทำให้พระสัญญาของพระองค์สำเร็จเป็นจริง พระองค์ก็ต้องกำจัดพวกโรมันเสียก่อน” และก่อนข้างแน่หนอนว่าพวกเขา กำลังคาดหวังถึงเสรีภาพทางการเมือง สิ่งที่เราไม่มีพันธสัญญาใหม่ก็คือ พระเยซูกำลังอ้างว่าพระองค์เป็นพระเมสสิยาห์ อ้างว่าพระองค์เป็นผู้ที่จะมารื้อฟื้นพระวิหาร—จริง ๆ แล้วพระองค์กล่าวว่าพระองค์จะเป็นพระวิหารที่แท้จริง—และนอกจากนั้น พระองค์ก็จะเป็นผู้ที่นำแผ่นดินของพระเจ้ามา แต่ในความเป็นจริง พระองค์ไม่ได้พูดถึงอาณาจักรอิสราเอลอันมีเสรีภาพทางการเมือง แท้จริงแล้ว คือข่าวประเสริฐที่ว่าพระเยซูคริสต์มหากษัตริย์เป็นพระเจ้าเหนือทั้งโลกนี้ ฉะนั้น นี่จึงค่อนข้างแตกต่างจากสิ่งที่พวกเขาคาดหวัง แต่เป็นการกระทำพระสัญญาที่พระเจ้าได้มอบไว้ให้สำเร็จเป็นจริงอย่างล้ำลึกยิ่งขึ้น

—ดร. ปีเตอร์ วอลด์เกอร์

ผู้อ่านดั้งเดิมของมาระโกน่าจะประสบความตึงเครียดเช่นเดียวกับสาวกของพระเยซู เกี่ยวกับว่าพระองค์เป็นพระเมสสิยาห์ในลักษณะใด คริสตจักรใน โรมก่อนรุ่งขึ้นในเวลาทีคริสตศาสนาเป็นที่ยอมรับอย่างดีแล้ว และเช่นเดียวกับยุคแรก พวกเขาก็จะคาดหวังให้พระเยซูเสด็จกลับมาอย่างค่อนข้างรวดเร็วเพื่อทำให้แผ่นดินของพระองค์บนโลกนี้สำเร็จบริบูรณ์ แต่ตรงกันข้าม เวลาที่ผ่านไปกลับนำมาซึ่งความเจ็บปวดแสนสาหัสและการข่มเหงภายใต้เนโร ดังนั้น มาระโกจึงบอกชัดเจนว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ผู้ทรงฤทธานุภาพตลอดไป ถึงแม้ว่าพระองค์ไม่ได้กระทำการที่ผู้ติดตามพระองค์คาดหวังเสมอไปก็ตาม และเนื่องจากพระองค์เป็นพระเมสสิยาห์ผู้ทรงฤทธานุภาพ ผู้เชื่อจึงสามารถวางใจได้ว่าเมื่อถึงเวลาอันเหมาะสม พระองค์จะทำให้แผ่นดินของพระองค์สำเร็จบริบูรณ์ด้วยชัยชนะ ตามที่พระองค์สัญญาไว้ แต่ระหว่างนี้ พระองค์ยังคงเป็นพระเจ้าและเป็นเจ้าและพระองค์สามารถช่วยพวกเราไว้โดยผ่านความทุกข์ยากลำบากใด ๆ ก็ตามที่เราเผชิญ

หลังจากบทบรรยายอันยาวเกี่ยวกับฤทธานุภาพของพระเมสสิยาห์ เราก็มารู้ถึงส่วนสำคัญที่สามของพระกิตติคุณมาระโก นั่นคือบันทึกการที่อัครทูตประกาศยอมรับองค์พระเมสสิยาห์ ใน 8:21-30

อัครทูตประกาศยอมรับพระเมสสิยาห์

นี่คือเหตุการณ์ที่รู้จักกันกว้างขวาง บนหนทางสู่แคว้นซีซาริยา ฟิลิปปี ในเหตุการณ์นี้ พระเยซูได้ทำให้สาวกของพระองค์ประกาศยอมรับว่าพระองค์ คือ พระคริสต์ นักวิชาการพระกิตติคุณมาระโกเกือบทุกท่านเห็นพ้องต้องกันว่าเหตุการณ์นี้เป็นหัวใจหลักของพระกิตติคุณมาระโก

ในข้อแรกของพระกิตติคุณเล่มนี้ มาระโกเขียนว่า “การเริ่มต้นแห่งข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้า” พระเยซูคือ “พระคริสต์” พระเมสสิยาห์ แต่หลังจากข้อนี้ คำว่า “พระคริสต์” ไม่ได้ปรากฏที่ใดเลยในพระกิตติคุณมาระโก มาระโกไม่ได้กล่าวถึงพระเยซูในฐานะพระคริสต์ ท่านไม่ได้รายงานว่าพวกสาวกเรียกพระองค์ว่าพระคริสต์ หรือประชาชนที่พบเห็นพระองค์

สันนิษฐานว่าพระองค์คือพระคริสต์ หรือแม้แต่ว่าวิญญาณชั่วได้ใช้คำว่าพระคริสต์

จริง ๆ แล้ว เกือบทุกคนที่พยายามระบุตัวตนของพระเยซูเข้าใจผิดหมด เขาคิดว่าพระองค์เป็นเพียงผู้ทำการอัศจรรย์ หรือผู้เผยพระวจนะ หรือยอห์นผู้ให้บัพติศมา หรือคนบ้า หรือคนถูกวิญญาณชั่วเบเลเซบับเข้าสิงเท่านั้น แต่ในโอกาสนี้ พระเยซูตัดสินใจว่าถึงเวลาแล้วที่จะย้าให้สาวกของพระองค์ยอมรับว่าจริง ๆ แล้ว พระองค์คือผู้ใด ลองฟังบทสนทนาระหว่างพระเยซูกับสาวก ในมาระโก 8:27-29:

พระเยซูกับเหล่าสาวกไปยังหมู่บ้านต่างๆ แถบซีซารียาฟิลิปปี
ระหว่างทางพระองค์ทรงถามสาวกว่า “ผู้คนเขาพูดกันว่าเราเป็นใคร?” สาวกทูลว่า
“บางคนก็ว่าเป็นยอห์นผู้ให้บัพติศมา บางคนก็ว่าเป็นเอลียาห์
และบางคนก็ว่าเป็นผู้เผยพระวจนะคนหนึ่ง” พระองค์ตรัสถามว่า “แล้วพวกท่านเล่า?
พวกท่านว่าเราเป็นใคร?” เปโตรทูลว่า “พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์” (มาระโก 8:27-29)

หลังจากแปดบทที่เต็มไปด้วยหลักฐานมากมายผ่านไป ในที่สุดพวกอัครทูตก็ประกาศความเชื่อของพวกเขาว่า พระเยซู คือ พระคริสต์ พระเมสสิยาห์ ผู้ที่จะนำแผ่นดินของพระเจ้ามาสถาปนาบนโลกนี้

หลังจากพวกอัครทูตประกาศยอมรับพระเมสสิยาห์ ส่วนหลักส่วนที่สี่ของพระกิตติคุณมาระโกบรรยายการทูลทุกข์ทรมานของพระเมสสิยาห์ โดยเริ่มที่ 8:31 จนถึง 15:47

ในครั้งแรก พระกิตติคุณมาระโกเน้นว่าพันธกิจอันทรงฤทธานุภาพของพระเยซูนำไปสู่การประกาศอย่างเต็มไปด้วยพระสิริว่า พระองค์เป็นพระคริสต์ได้อย่างไร แต่ ณ จุดนี้ มาระโกเริ่มเน้นอีกแง่มุมหนึ่งของราชกิจของพระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์ นั่นคือ การทูลทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์ในเยรูซาเล็ม

พระเมสสิยาห์ผู้ทนทุกข์

บันทึกของมาระโกเกี่ยวกับการทูลทุกข์ทรมานของพระเมสสิยาห์แบ่งออกเป็นสามส่วนหลัก: 1) การที่พระเยซูเตรียมสาวกของพระองค์ให้พร้อมสำหรับการทูลทุกข์ทรมาน และการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ 2) การที่พระองค์เผชิญหน้ากับผู้นำชาวยิวในเยรูซาเล็ม อันนำไปสู่การทูลทุกข์ทรมาน และการสิ้นพระชนม์ และ 3) การที่พระองค์ประสบความสำเร็จและความตาย เราจะสำรวจแต่ละตอนโดยเริ่มต้นด้วยการที่พระองค์เตรียมสาวกของพระองค์ ในมาระโก 8:31 ถึง 10:52

การเตรียมพร้อม

เนื้อหาของการที่พระเยซูเตรียมสาวกของพระองค์สามารถแบ่งออกเป็นสามส่วนหลัก แต่ละส่วนเริ่มต้นด้วยการที่พระองค์ทำนายถึงการทูลทุกข์ทรมาน การสิ้นพระชนม์ และการคืนพระชนม์ เนื้อหาส่วนแรกเน้นว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าแห่งแผ่นดินของพระเจ้า ใน 8:31 ถึง 9:29

มาระโกเริ่มต้นด้วยรายงานเกี่ยวกับกลยุทธ์เหนือความคาดหมายของพระเยซูในการนำแผ่นดินของพระเจ้าอันทรงสง่าราสีมาบนโลกมนุษย์ นั่นคือ การที่พระเยซูทูลทุกข์ทรมาน สิ้นพระชนม์ และคืนพระชนม์ ซึ่งมาระโกอธิบายใน 8:31 ถึง 9:1 ตลอดคำสอนของพระองค์ในช่วงนี้ พระเยซูพูดถึงการที่พระองค์ต้องทนทุกข์ และได้เตือนสาวกของพระองค์ว่าพวกเขาเองก็จะต้องทนทุกข์เช่นกันเมื่อปฏิบัติพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐต่อไป

หลังจากนี้ มาระโกเน้นความสนใจไปที่สิทธิอำนาจอันเป็นเอกลักษณ์ของพระเยซู โดยรายงานเหตุการณ์หนึ่งที่เป็นที่รู้จักกันในชื่อ “การจำแลงพระกาย” ในมาระโก 9:2-13 ในเหตุการณ์นี้ พระสิริของพระเยซูถูกเปิดเผยให้เปโตร ยากอบ และยอห์นได้เห็น โมเสส

และเอลิยาห์ก็ปรากฏตัวพร้อมพระเยซูด้วย โดยบอกชัดเจนว่าพระเยซูได้ขึ้นขึ้นและสืบทอดคำสอนในพระบัญญัติและของบรรดาผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิม แต่พระเจ้าบัญชาให้สาวกให้เกียรติและเชื่อฟังพระเยซูเหนือแม้กระทั่ง โมเสสและเอลิยาห์ เหตุการณ์นี้เตรียมสาวกของพระเยซูให้พร้อม โดยการเตือนให้พวกเขาคิดถึงต่อพระเยซูเหนือผู้ใด และโดยการให้กำลังใจพวกเขาว่า ความภักดีต่อพระเยซู คือความภักดีในรูปแบบที่บริสุทธิ์ที่สุดต่อพระเจ้า และต่อการเปิดเผยของพระองค์เกี่ยวกับพันธสัญญาเดิม

ท้ายที่สุด มาระโกเน้นที่ฤทธานุภาพอันเป็นเอกลักษณ์ของพระเยซู โดยการเปิดเผยความสามารถของพระองค์ในการควบคุมวิญญาณชั่ว ในมาระโก 9:14-29 สาวกของพระเยซูไม่สามารถขับวิญญาณชั่วที่มีฤทธิ์มากเป็นพิเศษออกได้ และพระเยซูสอนว่าวิญญาณชั่วแบบนี้จะถูกขับออกได้ก็โดยการอธิษฐานเท่านั้น แต่พระเยซูเองสามารถขับวิญญาณชั่วดังกล่าวออกได้โดยใช้คำสั่งง่าย ๆ เท่านั้น ด้วยวิธีนี้ พระองค์สำแดงว่าพระองค์มีอำนาจเหนือผู้ใดทั้งสิ้น แล้วทำให้สาวกแน่ใจว่าพระองค์มีอำนาจไว้ซึ่งจำกัดที่จะกระทำพระประสงค์ของพระองค์ให้เป็นจริง แม้ว่าพวกเขาจะมีความสงสัยและความกลัวเมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์ แต่ฤทธิ์อำนาจของพระองค์นั้นจะเป็นกำลังใจให้พวกเขาขึ้นหัดในความเชื่อในพระองค์ได้

ส่วนที่สองของบทบรรยายของมาระโกเกี่ยวกับการที่พระเยซูเตรียมความพร้อมสำหรับการทนทุกข์ การสิ้นพระชนม์ และการคืนพระชนม์ เกี่ยวข้องกับคำนิยามเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า และพบได้ในมาระโก 9:30 ถึง 10:31

เช่นเดียวกับบทบรรยายแต่ละตอนของมาระโกเกี่ยวกับการที่พระเยซูเตรียมพร้อมสำหรับเยรูซาเล็ม พระวจนะตอนนี้เริ่มต้นด้วยการที่พระเยซูทำนายการทนทุกข์ การสิ้นพระชนม์ และการคืนพระชนม์ของพระองค์ สิ่งนี้ช่วยให้เราเห็นว่ามาระโกยังคงเน้นเรื่องการเตรียมพร้อมของสาวกสำหรับเหตุการณ์เหล่านี้ หลังเหตุการณ์นี้ พระเยซูยังคงเตรียมความพร้อมให้สาวกต่อไป โดยอธิบายว่าพระเจ้าไม่ได้ตัดสินสิ่งต่าง ๆ ด้วยวิธีเดียวกับที่มนุษย์ตัดสิน ดังนั้น ไม่ว่าเขาจะทนทุกข์เพียงใด และ ไม่ว่าเหตุการณ์ประหลาดใด ๆ จะเกิดขึ้นก็ตาม พวกเขาต้องไม่ตัดสินสิ่งต่าง ๆ ในวิธีเดียวกับที่โลกตัดสิน ตรงกันข้าม พวกเขาต้องมั่นใจว่าพระเจ้ากำลังใช้เหตุการณ์เหล่านี้เพื่อนำแผ่นดินของพระองค์ลงมา และเพื่อทำให้พระเยซูได้รับสง่าราศี

หลังจากคำพยากรณ์ของพระเยซูในมาระโก 9:30-31 มาระโกก็รายงานคำสอนของพระเยซูเรื่องคำนิยามเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้า ในตอนนี้ พระเยซูแสดงให้เห็นว่าการหยั่งรู้ของโลกขัดแย้งกับความจริงของพระเจ้าในหามิติหลักของชีวิต

ในมิติแรก พระเยซูพูดถึงเกียรติยศ ในมาระโก 9:32-42 โดยกล่าวว่าผู้ที่ได้รับเกียรติสูงสุดในแผ่นดินของพระเจ้าก็คือคนเหล่านั้นที่ได้รับเกียรติน้อยที่สุดในชีวิตนี้

ในมิติที่สอง พระเยซูกล่าวถึงคุณค่า ในมาระโก 9:43-50 โดยเจาะจงแล้ว พระองค์สอนผู้ที่ติดตามพระองค์ให้กำจัดสิ่งโลกที่ตามขวางทางพวกเขาจากการติดตามเป้าหมายแห่งแผ่นดินของพระเจ้า ไม่ว่าสิ่งเหล่านั้นจะดูเหมือนมีค่าเพียงใดก็ตามในชีวิตนี้

ในมิติที่สาม พระเยซูกล่าวถึงการแต่งงาน ในมาระโก 10:1-12 ประเด็นของพระองค์ก็คือ การแต่งงานและการหย่าร้างนั้น ในที่สุดแล้วควรพิจารณาตามบทบัญญัติของพระเจ้า ไม่ใช่บทบัญญัติของมนุษย์ แม้ว่าบทบัญญัติของมนุษย์นั้น โดยธรรมชาติมนุษย์แล้วอาจดูเหมือนยุติธรรมกว่าก็ตาม

ในมิติที่สี่ พระเยซูพูดถึงเยาวชนอีกครั้งหนึ่ง ในมาระโก 10:13-16 ถึงแม้พระเยซูเคยกล่าวถึงเรื่องนี้ก่อนหน้านั้น แต่พวกเขาก็ยังยังไม่ยอมให้เด็ก ๆ เข้ามาหาพระองค์ เพื่อให้คำตบ พระเยซูเตือนความจำพวกเขาว่าพระเจ้าได้ประทานแผ่นดินของพระองค์แก่เด็ก ๆ เหล่านั้นแล้ว ดังนั้น การปฏิเสธเด็ก ๆ ก็เท่ากับพวกเขากำลังต่อต้านพระเจ้า

และในมิติที่ห้า พระเยซูกล่าวถึงความมั่งมี ในมาระโก 10:11-31 นี่เป็นเรื่องราวที่รู้จักกันดีเกี่ยวกับข้าหลวงหนุ่มผู้ร่ำรวย ซึ่งรู้สึกเศร้าหมองเมื่อพระเยซูบอกเขาว่า การที่เขายึดติดกับเงินทองกำลังขัดขวางเขาไม่ให้ยอมรับคำนิยามที่ถูกต้องเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้า

ในคำสอนแต่ละส่วนนี้ พระเยซูอธิบายคำนิยามเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้าเพื่อสาวกของพระองค์จะมีความพร้อมยิ่งขึ้นที่จะยอมรับการสิ้นพระชนม์อย่างทรมาณของพระองค์ เช่นเดียวกับความทุกข์ยากที่พวกเขาจะต้องทนเผชิญในฐานะผู้ที่ติดตามพระองค์

ส่วนที่สามของรายงานของมาระโกเกี่ยวกับการที่พระเยซูเตรียมพร้อมสำหรับเยรูซาเล็ม เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้นำในแผ่นดินของพระเจ้า ในมาระโก 10:32-52

หลังจากทำนายการทนทุกข์ การสิ้นพระชนม์ และการคืนพระชนม์ ในมาระโก 10:32-34 พระเยซูได้กล่าวถึงคำถามเกี่ยวกับการเป็นผู้นำในแผ่นดินของพระเจ้าในสามส่วน

ส่วนแรกอยู่ในมาระโก 10:35-40 พระเยซูกล่าวว่ายากอบ และยอห์น จะเข้าส่วนในการทนทุกข์กับพระองค์ เขาทั้งสองจะดื่มจากถ้วยเดียวกับพระองค์และผ่านบัพติศมาในลักษณะเดียวกัน คำอุปมาทั้งสองนี้บอกเป็นนัยยะว่าผู้ที่ติดตามพระเยซูจะต้องเข้าส่วนในการทนทุกข์เพราะการรับใช้พระองค์

ส่วนที่สองอยู่ในมาระโก 10:40-45 พระเยซูบรรยายการเป็นผู้นำในแผ่นดินของพระเจ้าว่าเป็นการรับใช้ ก่อนหน้านั้น เมื่อพระองค์กล่าวถึงคำนิยามในแผ่นดินของพระเจ้า พระองค์ก็ได้กล่าวถึงหลักการนี้ไปแล้วสองครั้ง แต่นี่เป็นครั้งแรกที่พระองค์ได้อธิบายเหตุผลของหลักการนี้ นั่นคือ ผู้นำคริสเตียนต้องเป็นผู้รับใช้ เพราะพวกเขาทำตามแบบอย่างของพระคริสต์ โดยพระองค์เองปฏิบัติตนเป็นผู้รับใช้ ด้วยการทนทุกข์และสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่บาป

ประการที่สาม พระเยซูสาธิตให้เห็นแรงจูงใจของความเป็นผู้นำที่พร้อมจะรับใช้ ด้วยการสำแดงพระเมตตาแก่ชายตาบอด ที่ชื่อ บารติมัยอัส ผู้นำที่เป็นผู้รับใช้จะต้องไม่เสียสละเพราะคาดหวังรางวัลใหญ่ในแผ่นดินของพระเจ้า แต่เพราะพวกเขามีความเมตตาอย่างแท้จริงต่อผู้ที่พวกเขาปรนนิบัติรับใช้

พระเยซูเรียกผู้นำคริสเตียนให้มีความแตกต่าง ให้เป็นผู้รับใช้ประชาชนของตน ในข้อความอันประเสริฐนี้ ในพระกิตติคุณมาระโก 10:45 พระเยซูได้จำแนกประเภทของการเป็นผู้นำอันควรเป็นลักษณะที่แท้จริงของผู้ที่ติดตามพระองค์จากวัฒนธรรมกรีก-โรมัน ซึ่งแวดล้อมพวกเขาอยู่ในเวลานั้น รูปแบบหลักของการเป็นผู้นำในช่วงเวลาของมาระโกก็คือ การที่พวกโรมันแสดงอำนาจและความยิ่งใหญ่เหนือประชากรของเขา และพระเยซูตรัสว่า “เราไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่เพื่อปรนนิบัติ และเพื่อมอบชีวิตของเราให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก” ดังนั้น พระเยซูจึงกำลังขอร้อง กำลังบัญชา ให้ผู้ที่ติดตามพระองค์ทำตามลักษณะการเป็นผู้นำของพระองค์ ให้ดำเนินชีวิตโดยเป็นผู้รับใช้ และไม่ทำตามรูปแบบการปกครองของโรมัน ซึ่งทรงอิทธิพลกว้างขวางอย่างยิ่งในช่วงเวลาของมาระโก

—ดร. เกร็ก เพอร์รี่

พระเยซูย้ำหนักแน่นว่าการเป็นผู้นำในแผ่นดินของพระเจ้าไม่สามารถทำตามรูปแบบของผู้นำแบบโลกนี้ได้ ตรงกันข้าม ผู้นำในแผ่นดินของพระเจ้าจำเป็นต้องทำตามตัวอย่างของพระองค์ในการทนทุกข์ทรมาน

บางทีเรื่องนี้อาจทำให้ผู้อ่านของมาระโกในโรมเสียกำลังใจ แทนที่จะให้ความมั่นใจว่าการทนทุกข์ทรมานของพวกเขาเป็นเรื่องไม่ปกติ และในไม่ช้าจะจบสิ้นลง พระกิตติคุณมาระโกกลับให้ความมั่นใจแก่พวกเขาว่า การทนทุกข์ทรมานเป็นมาตรฐานสำหรับคนที่ติดตามพระคริสต์ แต่ในขณะที่เดียวกัน เรื่องราวนี้จะมีแง่มุมที่ทำให้กำลังใจด้วย การทนทุกข์ของคริสตจักรเป็นส่วนหนึ่งของแผนการเพื่อชัยชนะของพระคริสต์ ตามที่เปาโลเขียนไว้ในโรม 8:18:

ข้าพเจ้าเห็นว่าความทุกข์ยากของเราในปัจจุบันเทียบไม่ได้เลยกับพระเกียรติสิริซึ่งจะทรงสำแดงในเรา(โรม 8:18)

หลังจากรายงานการที่พระเยซูเตรียมความพร้อมให้สาวกของพระองค์แล้ว มาระโกก็กล่าวถึงการที่พระเยซูเผชิญหน้ากับผู้นำชาวยิว ในมาระโก 11:1 ถึง 13:37

การเผชิญหน้า

บันทึกของมาระโกเกี่ยวกับการเผชิญหน้าแบ่งเป็นสองส่วนหลัก ส่วนที่หนึ่ง เป็นคำบรรยายเรื่องการต่อต้าน ใน 11:1-12:44 และส่วนที่สองคือ “พระวาจาแห่งมะกอกเทศ” (Olivet Discourse) ใน 13:1-37

ตลอดทั้งส่วนนี้ พระกิตติคุณมาระโกรายงานว่าพระเยซูคัดค้านผู้นำชาวยิวอย่างไร ในช่วงต้น ๆ ของพระกิตติคุณมาระโก พระ

เยซูมิได้มุ่งสร้างความขัดแย้งกับผู้นำชาวยิว ส่วนใหญ่ พระองค์เผชิญการต่อต้านเมื่อประชาชนคัดค้านพันธกิจแห่งพระเมตตาของพระองค์ ในตอนนี้ มาระโกรายงานว่าพระเยซูทำการเพื่อให้เกิดการต่อต้าน เพื่อพระองค์จะเดินทางไปสู่การถูกตรึงบนไม้กางเขน

เริ่มด้วยการเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างผู้พิชิต ในมาระโก 11:1-11 อันเป็นการประกาศอย่างเป็นทางการต่อสาธารณชนว่าพระองค์เป็นพระเมสสิยาห์ และเป็นกษัตริย์ที่ชอบธรรมของอิสราเอล

ถัดมา การที่พระองค์ประณามอิสราเอลว่าเป็นเหมือนต้นมะเดื่อที่เหี่ยวแห้ง ในมาระโก 11:12-14 และ 20-25 และการที่พระองค์ชำระพระวิหาร ในข้อ 15-19 ก็โจมตีมาตรฐานทางศีลธรรมของผู้นำชาวยิวโดยตรง และสันคลอนอำนาจและอิทธิพลของพวกเขาเหนือประชาชน

นอกจากนั้นแล้ว พระเยซูยังได้แย้งกับมหาปุโรหิต ธรรมาจารย์ และผู้อาวุโส ในมาระโก 11:27 ถึง 12:12 หลังจากมีชัยชนะเหนือการทำลายของพวกเขาเกี่ยวกับสิทธิอำนาจของพระองค์ พระองค์ก็เล่าเรื่องอุปมาเกี่ยวกับผู้เช่าสวนองุ่น เพื่อกล่าวโทษผู้นำชาวยิวว่า กบฏต่อพระเจ้า ณ จุดนี้ พวกนั้นก็พร้อมที่จะจับกุมพระองค์ แต่การที่พวกเขากลัวฝูงชนทำให้เขายังไม่กล้าลงมือ

จากนั้น พระเยซูได้แย้งกับพวกฟาริสีและพวกเฮโรด และหักล้างพวกเขาเกี่ยวกับการเสียดายให้อาณาจักรโรมัน ในมาระโก 12:13-17 หลังจากนั้น ในมาระโก 12:18-27 พระเยซูพิสูจน์ว่าพวกสะดูสีเข้าใจคำสอนในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการที่กายคืนชีพผิด

และท้ายที่สุด พระองค์โจมตีพวกธรรมาจารย์ ในมาระโก 12:28-44 ถึงแม้พระองค์ยอมรับว่าพวกธรรมาจารย์บางคนรู้พระบัญญัติ แต่พระองค์ยืนยันหนักแน่นว่า โดยภาพรวมแล้ว พวกเขาตกอยู่ใต้การควบคุมของความโลภและความทะเยอทะยานฝ่ายโลก

ไม่ว่าทางใดก็ตามหนึ่ง พระเยซูสร้างการเผชิญหน้าในที่สาธารณะกับชาวยิวที่ทรงอิทธิพลทุกกลุ่ม ทั้งพวกปุโรหิต พวกธรรมาจารย์ พวกฟาริสี พวกเฮโรด และพวกสะดูสี พระองค์ทำให้ทุกกลุ่มมีเหตุผลที่จะเกลียดพระองค์ และกระตุ้นพวกเขาให้หาวิธีประหารพระองค์

ส่วนหลักส่วนที่สองที่บันทึกการเผชิญหน้าของพระเยซูกับผู้นำชาวยิวได้แก่ว่าทกรรมระหว่างพระเยซูกับสาวกของพระองค์ ว่าทกรรมนี้มักถูกเรียกว่า “พระวาจาแห่งมะกอกเทศ” เนื่องจากเกิดขึ้นบนภูเขามะกอกเทศ กล่าวกว้าง ๆ ก็คือ อยู่ในมาระโก 13:1-37 ในส่วนนี้ พระเยซูเตือนสาวกของพระองค์ถึงความลำบากที่พวกเขาจะเผชิญในอนาคต เพื่อที่พวกเขาจะไม่พลาดพลังไป พระองค์สอนว่าพวกเขาจะถูกลากตัวไปอยู่ต่อหน้าผู้ปกครองเพื่อเป็นพยานเกี่ยวกับพระองค์ พวกเขาจะถูกโบยตี จะถูกเกลียดชัง และครอบครัวของพวกเขาจะกระจัดกระจาย พวกเขาจะเจ็บปวดจากภัยธรรมชาติและประสบการณ์ทุกข์ยากใหญ่หลวง จริง ๆ แล้ว พระองค์กล่าวชัดเจนว่าการกดขี่ข่มเหงและการทนทุกข์จะเป็นลักษณะสำคัญของคริสตจักร จนถึงเวลาที่พระองค์เสด็จกลับมา

แต่พระเยซูมอบความหวังยิ่งใหญ่แก่สาวกของพระองค์ โดยทำให้พวกเขามั่นใจถึงชัยชนะในบั้นปลายแห่งแผ่นดินของพระเจ้า เช่น ในมาระโก 13:26-27 พระองค์เตือนความจำพวกเขาเกี่ยวกับชัยชนะอันยิ่งใหญ่ที่พวกเขาจะได้รับเมื่อพระองค์ทำให้แผ่นดินของพระองค์สำเร็จบริบูรณ์ด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศี トラบใดที่พวกเขาสตัยซื้อต่อพระองค์

ท่านายได้เลยว่า ถ้อยคำของพระเยซูต่อสาวกของพระองค์ปลุกเร้าให้ผู้นำชาวยิวต่อต้านพระองค์ต่อไป เช่น ในมาระโก 13:1-2 พระเยซูสอนสาวกของพระองค์ว่าพระวิหารจะถูกทำลายลง แต่เราเห็นในมาระโก 14:58 ว่ามีคนแอบได้ยินคำพูดของพระองค์และตีความผิด ๆ ด้วยเหตุนี้ ในระหว่างการพิจารณาคดี พระองค์จึงถูกตั้งข้อหาที่ว่าพระองค์วางแผนที่จะทำลายพระวิหารด้วยตนเอง

เราได้ศึกษารายงานของมาระโกเกี่ยวกับการทนทุกข์ทรมานของพระเมสสิยาห์ในประเด็นที่เกี่ยวกับการที่พระเยซูเตรียมความพร้อมให้สาวกของพระองค์ และเผชิญหน้ากับผู้นำชาวยิวในเยรูซาเล็มแล้ว เราก็พร้อมที่จะศึกษาประสบการณ์ของพระเยซูในความทรมานและการสิ้นพระชนม์ ในมาระโก 14:1 ถึง 15:47

ประสบการณ์

บันทึกประสบการณ์จริงของพระเยซูในการทนทุกข์และสิ้นพระชนม์เต็มไปด้วยเหตุการณ์ที่รู้จักกันดี คือ การทรมานของยูดาส การทำนายว่า

เปโตรจะปฏิเสธพระองค์ การที่สาวกไม่สามารถเฝ้าระวังและอธิษฐานร่วมกับพระเยซูในสวนเกทเซmani การที่พระเยซูถูกจับกุม การได้

สวนสองครั้ง และการที่เปโตรปฏิเสธพระองค์ และสุดท้ายก็คือการตรึงพระองค์บนกางเขนและการฝังศพของพระองค์

พระวจนะหลายบทนี้ฟังดูมีดมนและน่ากลัว ทำให้จิตใจหวั่นไหว เต็มไปด้วยความลึกลับ ความลึกลับของผู้นำชีวิต ความลึกลับของฝูงชน ความลึกลับของระบบกฎหมายของยิวและโรมัน และความลึกลับของพวกสาวก เนื่องจากมาระโกเขียนให้คริสตจักรในโรม ซึ่งกำลังถูกข่มเหง ท่านจึงระบุชัดว่า ความเจ็บปวดของหญิงมีครรภ์ของคริสตศาสนาในยูดาห์เหล่านั้นสาหัสพอ ๆ กับความเจ็บปวดของคริสตชนในโรม

บันทึกของมาระโกเกี่ยวกับประสบการณ์ความเจ็บปวดและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูสามารถแบ่งได้เป็นส่วนหลัก เริ่มต้นด้วยการที่พระองค์ได้รับการชโลมเพื่อเตรียมการฝัง ในมาระโก 14:1-11 ในส่วนนี้ มาระโกรายงานรายละเอียดบางอย่างที่สำคัญยิ่ง ประการแรก ท่านกล่าวว่าพวกมหาปุโรหิตและธรรมาจารย์กำลังหาวิธีจับกุมและประหารพระเยซู ประการที่สอง หญิงคนหนึ่งเจิมพระเยซูด้วยน้ำหอมราคาแพงมาก และพระองค์ตอบสนองโดยกล่าวว่าเธอได้เจิมพระองค์ไว้สำหรับการฝังศพ โดยการกล่าวเช่นนี้ พระเยซูบ่งบอกว่าพระองค์จะถูกประหารในอนาคตอันใกล้ ประการที่สาม ยูดาส อิสคาริโอท เริ่มวางแผนกับพวกมหาปุโรหิตและพวกธรรมาจารย์เพื่อทรยศพระเยซู เราอาจมองเรื่องนี้ว่าเป็นจุดเปลี่ยนในเรื่องราวการทนทุกข์และการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู การสิ้นพระชนม์ของพระองค์ทำให้เกิดจากการชู้เอาชีวิตลอย ๆ อีกต่อไป แต่เกิดจากความเป็นจริงที่ใกล้ตัว

หลังอาหารค่ำมื้อสุดท้าย พระเยซูและสาวก ไปยังสวนเกทเซมนี ซึ่งปรากฏในมาระโก 14:32-42 จากพระวจนะตอนนี้ พระเยซูเป็นทุกข์และกังวลใจอย่างหนัก ทรงท่วมท้นด้วยความระทมจนเกือบจะตาย เห็นได้ชัดเจนว่าพระองค์กำลังทรมานอย่างแสนสาหัสเมื่อพระองค์มุ่งหน้าไปสู่การถูกตรึงกางเขน

ส่วนที่สามของรายงานของมาระโกเกี่ยวกับประสบการณ์ทนทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู คือ บทบรรยายการที่พระเยซูถูกจับกุมและถูกไต่สวน ในมาระโก 14:43 ถึง 15:15 ส่วนนี้เริ่มต้นด้วยการที่พระเยซูถูกสาวก ชื่อ ยูดาส อิสคาริโอท ทรยศ ในมาระโก 14:43-52 และต่อเนื่องไปถึงการไต่สวนต่อหน้าผู้นำชีวิตในมาระโก 14:53-65 จากนั้น เราได้อ่านพบรายงานว่าเปโตรปฏิเสธว่าเขาไม่รู้จักและไม่ได้อัดตามพระเยซู ในมาระโก 14:66-72 และสุดท้าย เราอ่านพบการไต่สวนต่อหน้าผู้ว่าการของโรม คือ ปีลาต ในมาระโก 15:1-15 ในตอนท้ายสุดของประสบการณ์อันน่าอัศจรรย์นี้ พระเยซูถูกเมียนและส่งมอบให้ทหารโรมเพื่อให้นำตัวไปตรึงบนกางเขน

ส่วนที่สี่ของรายงานของมาระโกเกี่ยวกับประสบการณ์ทนทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู ครอบคลุมเหตุการณ์ที่พระเยซูถูกตรึง ในมาระโก 15:16-47 โดยเริ่มต้นที่การที่พระเยซูถูกส่งมอบให้ทหารโรมันนำตัวไปเขียนเหยียบหยามศักดิ์ศรี และประหารบนไม้กางเขนเหมือนอาชญากรทั่วไป จากมุมมองของมนุษย์ ความทุกข์ทรมานของพระองค์นั้นหนักเหลือทนจริง ๆ

การที่พระเยซูต้องทรมานด้วยน้ำมือของพวกโรมัน ซึ่งปฏิบัติต่อพระองค์อย่างเลวทราม น่าจะได้เชื่อมโยงเหตุการณ์เหล่านี้กับคริสเตียนในกรุงโรม ซึ่งเป็นกลุ่มผู้อ่อนดิ่งเดิมของมาระโก พวกเขาอาจจะสามารถเห็นได้อย่างรวดเร็วถึงความคล้ายคลึงกันระหว่างการทนทุกข์ของพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเอง และน่าจะได้ทำความเข้าใจความกล้าหาญของพระองค์มาเป็นแรงบันดาลใจ เพื่อพวกเขาจะบากบั่นฝ่าฟันความยากลำบากที่พวกตนกำลังประสบอยู่

แต่ส่วนที่เลวร้ายที่สุดของความทรมานของพระเยซู ก็คือ การที่ความบาปของมนุษย์ทั้งปวงถูกวางลงบนพระองค์ และพระองค์ต้องรับพระพิโรธของพระเจ้าพระบิดา ในที่สุด หลังจากพระองค์สิ้นพระชนม์ พระองค์ถูกฝังในอุโมงค์ โดยพระกายของพระองค์ไม่ได้ถูกเตรียมพร้อมเพื่อการฝัง เนื่องจากไม่มีเวลาเหลือก่อนจะถึงวันสะบาโต

บัดนี้ เมื่อเราได้ศึกษาคำประกาศของพระเมสสิยาห์ ฤทธานุภาพของพระเมสสิยาห์ คำประกาศการยอมรับพระเมสสิยาห์โดยอัครทูต และการทนทรมานของพระเมสสิยาห์แล้ว เราจะศึกษาชัยชนะของพระเมสสิยาห์ ในมาระโก 16:1-8 ซึ่งเป็นตอนที่มาระโกบรรยายการคืนพระชนม์ของพระเยซู

ชัยชนะของพระเมสสิยาห์

ก่อนที่เราจะศึกษาเนื้อหาพระวจนะตอนนี้ เราต้องอธิบายก่อนว่า เหตุใดเราจึงกล่าวว่าพระกิตติคุณมาระโกจบลงที่ 16:8 ทั้ง ๆ

ที่บทนี้ในพระคัมภีร์ส่วนใหญ่มี 20 ข้อ แต่พระคัมภีร์ฉบับเหล่านั้นส่วนใหญ่แล้วมีคำอธิบายว่า ข้อ 9-20 ไม่ปรากฏในต้นฉบับโบราณที่น่าเชื่อถือที่สุดของพระกิตติคุณมาระโก

บรรดาค้นฉบับภาษากรีกโบราณของพระกิตติคุณมาระโกมีตอนจบแตกต่างกันสามแบบ ต้นฉบับกลุ่มหนึ่งจบลงที่ข้อ 8 กลุ่มที่สองจบที่ข้อ 20 และกลุ่มที่สามมีตอนจบประกอบด้วยสองประโยคหลังจากข้อ 8

จากการประเมินหลักฐานทั้งสิ้นอย่างรอบคอบ นักวิชาการส่วนใหญ่สรุปว่ามาระโกจบพระกิตติคุณของท่านที่ข้อ 8 บันทึกลงต้นฉบับที่เก่าแก่และสำคัญที่สุดสนับสนุนว่าตอนจบที่สั้นที่สุดคือบันทึกฉบับดั้งเดิม

นักวิชาการหลายคนเชื่อว่าตอนจบอีกสองแบบดูเหมือนจะถูกเพิ่มเติมเข้าไปเนื่องจากอาลักษณ์อาจรู้สึกไม่สบายใจกับความคิดของมาระโกที่จบพระกิตติคุณของท่านด้วยประโยคที่ว่า “พวกเขากลับ” แต่แนวคิดเรื่องความกลัวของอาลักษณ์ก็ไม่มีอะไรรองรับ จริง ๆ แล้ว ประเด็นหลักเรื่องความกลัว ความประหลาดใจ และความอัศจรรย์ใจอยู่ในพระกิตติคุณทั้งเล่มอยู่แล้ว

ด้วยเหตุนี้ การเน้นความกลัวจึงเป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับบทสรุปของพระกิตติคุณฉบับนี้ และยังเข้ากันได้เป็นอย่างดีกับประสบการณ์ของผู้อ่านดั้งเดิมของมาระโกด้วย เนื่องจากพวกเขาเผชิญการข่มเหงหลังพระเยซูคืนพระชนม์ แน่ใจพวกเขาได้รับการปลอบใจที่รู้ว่าสาวกกลุ่มแรกสุดของพระเยซูก็เผชิญความหวาดกลัวเช่นกัน

ตอนนี้เราจะศึกษาเรื่องราวการคืนพระชนม์ของพระเยซูในมาระโก 16:1-8 บันทึกรากศัพท์พระชนม์โดยมาระโกสั้นกว่าบันทึกเหตุการณ์เดียวกันในพระกิตติคุณเล่มอื่น ๆ แต่ความกระตือรือร้นก็สอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับลักษณะของโครงเรื่องของพระกิตติคุณเล่มนี้ ลงจ่ากันได้ว่า การประกาศถึงพระเมสสิยาห์ ซึ่งเป็นบทบาทของพระกิตติคุณ ก็กระตือรือร้นเช่นกัน และการที่อัครทูตประกาศยอมรับพระเมสสิยาห์ อันเป็นหัวใจสำคัญของพระกิตติคุณเล่มนี้ก็สั้นเช่นกัน

พระกิตติคุณส่วนนี้ ซึ่งเกี่ยวกับชัยชนะของพระเมสสิยาห์ เริ่มต้นด้วยการที่พวกผู้หญิงมาที่หลุมศพของพระเยซูเพื่อศพของพระองค์ในวันที่ 3 หลังการสิ้นพระชนม์และการฝังพระศพ ผู้ที่มาพบผู้หญิงเหล่านั้นคือทูตสวรรค์องค์หนึ่ง ซึ่งกล่าวกับพวกเธออย่างชัดเจนและตรงไปตรงมาว่าพระเยซูได้พิชิตความตายและเป็นขึ้นมาด้วยชัยชนะแล้ว ตามที่พระองค์ได้พยากรณ์ไว้หลายครั้ง ตลอดเวลาที่ทรงทำพันธกิจ ให้เราฟังตอนจบของพระกิตติคุณเล่มนี้ ในมาระโก 16:6-8:

ผู้หนึ่งกล่าวว่า “อย่าตื่นตกใจไปเลย พวกเจ้ามาหาพระเยซูแห่งนาซาเร็ธผู้ถูกตรึงตายบนไม้กางเขน พระองค์ทรงเป็นขึ้นแล้ว! พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ จงดูที่ที่เขาวางพระศพเถิด จงไปบอกพวกสาวกรวมทั้งเปโตรว่า ‘พระองค์กำลังเสด็จไปแคว้นกาลิลีก่อนหน้าพวกท่าน ท่านจะพบพระองค์ที่นั่นดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้’ ” ผู้หญิงเหล่านั้นตกตะลึงกลัวจนตัวสั่น จึงพากันออกจากอุโมงค์อย่างรวดเร็ว พวกเขาไม่ได้พูดอะไรกับใครเพราะกลัว(มาระโก 16:6-8)

ปฏิกิริยาของพวกผู้หญิงนั้นสามารถทำนายได้อย่างสมบูรณ์ในบริบทของบทบรรยายของมาระโก พวกเขากลับแทบทุกคนในพระกิตติคุณฉบับนี้ตอบสนองการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้าด้วยความประหลาดใจ ความอัศจรรย์ใจ และความกลัว

นี่เป็นการกล่าวต่ำกว่าความเป็นจริงที่ว่าในเหตุการณ์นี้ พวกผู้หญิงได้รับบัญชาให้ออกไปและประกาศการที่พระเยซูได้คืนพระชนม์แล้ว แต่ตรงกันข้าม พวกเขาหวาดกลัว และวิ่งหนีไป และไม่กล้าว่าสิ่งใดกับใครเลย แต่จะว่าไปแล้ว เราห่างจากเหตุการณ์นั้นสองพันกว่าปี และตอนนี้กำลังอ่านโดยที่เราวิ่งหนีไปนั้นไม่ใช่ตอนจบของทั้งเรื่อง เรารู้ว่าความจริงแล้ว พระเจ้าได้รับชัยชนะ ดังนั้น นี่คือการครั้งหนึ่งที่ เราเห็นความล้มเหลวซ้ำแล้วซ้ำอีกของมนุษย์ซึ่งถูกเปรียบให้เห็นว่าแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากความสัตย์ซื่อและความประสงค์ของพระเจ้า

—ดร. โรเบิร์ต พัลมเมอร์

คนของพระเจ้าจะประสบความอ่อนแอและความจำเป็นในชีวิตนี้ นี่คือความจริงสำหรับผู้อ่านดั้งเดิมของมาระโกในกรุงโรม และนี่ก็เป็นความจริงต่อเนื่องมาสำหรับคริสตจักรทุกยุคทุกสมัย แต่ข่าวประเสริฐแห่งพระกิตติคุณก็คือ แผ่นดินของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว พระเมสสิยาห์ได้พิชิตศัตรูของคนของพระเจ้า แม้กระทั่งศัตรูตัวสุดท้าย นั่นคือ ความตาย ด้วยเหตุนี้ คนของพระเจ้าจึงสามารถเผชิญศัตรูของข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้าได้อย่างกล้าหาญ เพราะชัยชนะนั้นเป็นของพวกเขาแล้ว

หลังจากได้พิจารณาภูมิหลัง โครงสร้าง และเนื้อหาของพระกิตติคุณมาระโกแล้ว ถัดไปเราจะศึกษาประเด็นสำคัญบางประการ

ประเด็นสำคัญ

ตัวตนของพระเยซูในฐานะพระเมสสิยาห์ หรือพระคริสต์ คือประเด็นหลักที่สำคัญที่สุดอย่างไม่ต้องสงสัยที่มาระโกได้สื่อออกมาในพระกิตติคุณของท่าน มาระโกต้องการทำให้แน่ใจว่าผู้อ่านของท่านรู้ว่าพระเยซูได้เสด็จมาช่วยไถ่พวกเขาจากความบาปอย่างแท้จริง พระเยซูเป็นกษัตริย์ผู้พิชิตความตาย พระองค์ทรงฤทธิ์ทุกประการ นำเกรงขาม ไม่มีผู้ใดหยุดยั้งได้ และทรงสง่าราศี พระองค์คือพระเจ้า ผู้ได้เสด็จมาเพื่อช่วยพวกเขาให้รอด โดยการนำแผ่นดินของพระเจ้ามาสถาปนาบนโลก และถึงแม้พวกเขาจะไม่เห็นพระองค์ก็อีกต่อไป พระองค์ก็ยังคงควบคุมอยู่เหนือทุกสิ่ง และพระองค์ได้สัญญาว่าจะเสด็จกลับมากระทำพันธกิจความรอดที่พระองค์ได้เริ่มต้นไว้ ให้สำเร็จบริบูรณ์

เพื่อวัตถุประสงค์ในบทเรียนนี้ เราจะแบ่งประเด็นสำคัญของสถานภาพพระเมสสิยาห์ของพระเยซูเป็นสองส่วน ในส่วนแรก เราจะพิจารณาพระเยซูในฐานะผู้รับใช้ผู้เป็นพระเมสสิยาห์ที่ดองทนทุกข์ทรมาน และในส่วนที่สอง เราจะศึกษาตัวตนของพระองค์ในฐานะกษัตริย์พระเมสสิยาห์ผู้พิชิต เราจะเริ่มด้วยบทบาทของพระเยซูในฐานะผู้รับใช้ที่ทนทุกข์

ผู้รับใช้ที่ทนทุกข์

การอภิปรายเรื่องพระเยซูในฐานะผู้รับใช้ที่ทนทุกข์จะแบ่งเป็นสามส่วน หนึ่ง เราจะกล่าวถึงความคาดหวังบางประการของชาวยิวเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ สอง เราจะเน้นธรรมชาติของภารกิจของพระเยซูโดยสังเขป ในฐานะผู้รับใช้ที่ทนทุกข์ และสาม เราจะกล่าวถึงการตอบสนองอันเหมาะสมที่มาระโกต้องการให้ผู้อ่านของท่านตอบสนองต่อองค์พระเยซูในมิตินี้ว่าเป็นพระเมสสิยาห์ เราจะเริ่มด้วยการศึกษาความคาดหวังของชาวยิวต่อพระเมสสิยาห์ ซึ่งแพร่หลายในยุคของพระเยซู

ความคาดหวังของชาวยิว

เป็นเวลาหลายร้อยปีก่อนถึงยุคของพระเยซู ชาวอิสราเอลส่วนใหญ่อาศัยอยู่นอกแผ่นดินพระสัญญา และพวกเขายังอาศัยอยู่ในแผ่นดินพระสัญญาที่เจ็บปวดภายใต้การปกครองแบบทรราชของคนต่างชาติ เริ่มต้นด้วยชาวบาบิโลน ตามด้วยชาวมีเดียนและเปอร์เซีย จากนั้นเป็นกรีก และในที่สุดเป็นโรม และประวัติศาสตร์ความเจ็บปวดอันยาวนานนี้ทำให้นักศาสนศาสตร์ชาวยิวมุ่งความสนใจไปที่คำพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิม ที่ว่าในบั้นปลาย พระเจ้าจะส่งผู้ปลดปล่อยที่เป็นพระเมสสิยาห์มาฟื้นฟูอาณาจักรอิสราเอล

ความหวังของชาวยิวในองค์พระเมสสิยาห์มีหลายรูปแบบ ช่น กลุ่มหัวรุนแรงเชื่อว่าพระเจ้าต้องการให้อิสราเอลร่ำรวยวันแห่งพระเมสสิยาห์ด้วยการกบฏต่อทางการโรม กลุ่มต่าง ๆ ที่เน้นวันพิพากษาเชื่อว่าพระเจ้าจะแทรกแซงด้วยวิธีเหนือธรรมชาติเพื่อทำลายศัตรูของพระองค์และฟื้นฟูประชากรของพระองค์ นอกจากนี้ยังมีพวกธรรมบัญญัตินิยม ซึ่งคล้ายกับพวกฟาริสีตรงที่พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าจะ

ไม่แทรกแซงใด ๆ จนกว่าอิสราเอลจะเชื่อฟังพระบัญญัติอย่างสมบูรณ์ ดังนั้น ในช่วงเวลาของพระเยซู มีคนมากมายที่ถวิลหาและรอคอยพระเมสสิยาห์ของพวกเขาที่จะเสด็จมา

พระองค์ได้เสด็จมาในฐานะผู้รับใช้ที่ถ่อมใจและต้องทนทุกข์ ความหวังในพระเมสสิยาห์ของชาวฮิวมองไปที่อาณาจักรทางการเมืองการปกครองที่จะเกิดขึ้นทันทีในโลกนี้ภายใต้การปกครองของพระเมสสิยาห์ ซึ่งคล้ายกับอาณาจักรที่ดาวิดเคยปกครองเมื่อหลายศตวรรษก่อนหน้านั้น แต่พระเยซูไม่ได้แม้กระทั่งจะพยายามสถาปนาอาณาจักรในลักษณะนี้ขณะทรงปฏิบัติภารกิจในโลก และสิ่งนี้ทำให้หลายคนปฏิเสธพระองค์ในฐานะพระเมสสิยาห์

แต่ที่น่าสนใจก็คือ แนวคิดที่ว่าพระเมสสิยาห์ คือผู้รับใช้ผู้ทนทุกข์ไม่ได้เป็นเรื่องใหม่ ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ในพันธสัญญาเดิมได้ระบุบทบาทนี้ของพระเมสสิยาห์ไว้แล้ว โดยเฉพาะในอิสยาห์ 53 ซึ่งพันธสัญญาใหม่ใช้บ่อยครั้งเพื่ออ้างถึงพระเยซู เราสามารถกล่าวได้ว่าด้วยซ้ำว่าถ้าพระเยซูมิได้ทนทุกข์และรับใช้ พระองค์ก็จะมีไม่มีทางสำเร็จตามเงื่อนไขในพันธสัญญาเดิมในฐานะพระเมสสิยาห์ ดังนั้น การรับใช้และทนทุกข์จึงไม่มีทางที่จะทำให้พระองค์ขาดคุณสมบัติในฐานะพระคริสต์ แต่เป็นบทพิสูจน์ว่าพระองค์คือพระคริสต์จริง ๆ แต่มีน้อยคนนักที่สามารถถกเถียงประเด็นสำคัญจากพันธสัญญาเดิมนี้ได้ในช่วงชีวิตของพระเยซู คนส่วนใหญ่ยึดติดอย่างมากกับการสันนิษฐานของชาวฮิวร่วมสมัยเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ จนไม่รู้ว่ามีพระองค์ได้เสด็จมาแล้ว

เป็นเรื่องชัดเจนมากกว่าหลักการเรื่องพระเมสสิยาห์นั้นสำคัญมากในพันธสัญญาเดิม พระเมสสิยาห์คือผู้ถูกเจิมไว้ ทรงเป็นกษัตริย์ผู้ถูกเจิม น่าสนใจที่เราสงสัย และตั้งคำถามว่า พระคริสต์จะเสด็จมาได้อย่างไร ถ้าในความเป็นจริงแล้ว พวกอิสราเอลนั้นมีความเชื่อฟังและไม่เรียกร้องของกษัตริย์ที่เป็นมนุษย์? แต่ในความเป็นจริงพวกเขาได้เรียกร้อง แล้วก็พบว่า “ผู้ถูกเจิม” เรียงลำดับกันมา ผู้ไม่ใส่ใจกับประชากรของพวกเขาเลย ผู้ที่ไม่ยอมสถาปนาความยุติธรรมของพระเจ้าในโลกนี้ และผู้ที่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และเราก็อ่อนไหวกับความปรารถนาที่ปรากฏในพันธสัญญาเดิมว่า “โอ เราไม่สามารถมีพระเมสสิยาห์ผู้ที่มีลักษณะตามแบบที่พระเมสสิยาห์ควรเป็นเลยหรือ?” แล้วเราก็มีภาพของกษัตริย์ที่จะเสด็จมาแต่โดยเฉพาะในอิสยาห์ ซึ่งมีความเชื่อมโยงกันอย่างน่าทึ่งระหว่างกษัตริย์องค์ที่จะเสด็จมาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ ประชาชนในยุคพันธสัญญาเดิมไม่ได้ปรารถนาเฉพาะแต่พระเมสสิยาห์เท่านั้น แต่พวกเขาปรารถนาพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะมาช่วยให้พวกเขาปฏิบัติตัวตามหนังสือโทราห์ได้ ฉะนั้นจึงน่าสนใจที่จะเรียนรู้ โดยเฉพาะเกี่ยวกับอิสยาห์ ว่าท่านได้ฉายภาพความสัมพันธ์ระหว่างพระเมสสิยาห์กับพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร พระองค์จะเต็มล้นไปด้วยพระวิญญาณ พระองค์ถูกเจิมโดยพระวิญญาณ พระองค์คือผู้ที่ตรัสผ่านพระวิญญาณ และดังนั้น เหล่าอัครทูตจึงดูเหมือนไม่แปลกใจเมื่อพระเยซูผู้คืนพระชนม์แล้วกล่าวแก่พวกเขาว่า “อย่าออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้รอคอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา” เป็นเหมือนกับว่า “นั่นไง ในที่สุดพระเมสสิยาห์ก็ได้กล่าวบางสิ่งที่เราคาดหวังว่า ‘เราจะเตรียมพระวิญญาณบริสุทธิ์ไว้ให้’” แต่สิ่งที่เขาไม่ได้ทำคือพยายามเข้าใจว่า พระเมสสิยาห์ต้องสละสิ่งใดเพื่อนำยุคแห่งความยุติธรรมของพระเจ้าและยุคแห่งพระวิญญาณมาสถาปนา พวกเขาไม่ได้เชื่อมโยงอิสยาห์ 53 เข้ากับอิสยาห์ 11 พวกเขาไม่ได้เชื่อมโยงไปถึงเงื่อนไขที่ว่าพระเมสสิยาห์จำเป็นต้องสิ้นพระชนม์เพื่อนำอาณาจักรแห่งความยุติธรรม สันติสุข และชีวิตของพระวิญญาณมาสู่มนุษย์

—ดร. จอห์น ออสวอลท์

เมื่อเราได้เข้าใจความคาดหวังของชาวฮิวแล้ว ต่อไปเราจะศึกษาพันธกิจของพระเยซูในฐานะผู้รับใช้ผู้ทนทุกข์

พันธกิจของพระเยซู

พระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์ที่น่าประหลาด เพราะพระองค์ทรงพิชิตศัตรูด้วยความตาย ก่อนหน้านั้น พระกิตติคุณมาระโกรายงาน

ความขัดแย้งที่ในที่สุดแล้วนำไปสู่การที่พระเยซูถูกตรึง และช่วงคืนของครึ่งหลังของพระกิตติคุณที่เน้นประเด็นสำคัญว่าการทนทุกข์และการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูนั้นใกล้จะมาถึง และตามมาด้วยการทนทุกข์และการสิ้นพระชนม์จริง ๆ

และที่ขานาน ไปกับประเด็นเรื่องการทนทุกข์ของพระเยซูก็คือการเน้นพันธกิจรับใช้ของพระองค์ พระองค์รักษาและปฏิบัติภารกิจกับคนหลากหลายมากมาย พระองค์สละชีวิตเป็นค่าไถ่คนบาป พระองค์เชื่อฟังพระประสงค์ของพระเจ้าทุกขั้นตอนเพื่อประโยชน์ของคนของพระองค์

ตอนที่มาระโกเชื่อมโยงประเด็นสำคัญเรื่องการทนทุกข์และการรับใช้ได้อย่างทรงพลังได้แก่มาระโก 10:35-45 ในพระวจนะตอนนี้ยากอบและยอห์นขอให้พระเยซูประทานตำแหน่งแห่งเกียรติยศในอาณาจักรของพระองค์ และสาวกอีก 10 คนก็ไม่พอใจกับความทะเยอทะยานเพื่อเกียรติยศเช่นนี้ แต่พระเยซูตำหนิสาวกทั้ง 12 คน พระองค์หันดูพวกเขาให้มีชีวิตแห่งการรับใช้ และพระองค์ประทานชีวิตของพระองค์เองให้เป็นแบบอย่าง

ในการเป็นผู้นำด้วยการรับใช้ ผู้นำจำเป็นต้องมีส่วนอย่างแข็งขันในชีวิตของพันธกิจด้วยความเต็มใจ ตามที่อัครทูตเปาโลได้กล่าวไว้ คืออุทิศตัวเองเพื่อรับใช้ผู้อื่น เพื่อสนับสนุนผู้อื่น เพื่อเตรียมผู้อื่นให้พร้อม ดังนั้น คุณอาจพูดได้ว่าผู้นำไม่ได้เพียงแค่ออกคำสั่งและบอกว่า “ไป และทำ” จริงอยู่ มีการออกคำสั่ง แต่ผู้นำต้องนำทางจนผู้ติดตามสามารถกระทำสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ และสิ่งนี้เตือนความจำข้าพเจ้าเกี่ยวกับสิ่งที่เปาโลกล่าวเมื่อท่านพูดถึงการตรากตรำทำงาน ท่านกล่าวว่าท่านตรากตรำทำงานมากกว่าเพื่อนร่วมงานของท่านในแง่หนึ่ง และนี่จึงทำให้ท่านเกิดความเข้าใจอย่างยิ่งใหญ่ว่าการเป็นผู้นำโดยการรับใช้หมายความว่าอย่างไร นั่นคือ ให้ออมตัวลงท่ามกลางคนทั้งหลาย และช่วยแบ่งเบาภาระ และแบกภาระเหล่านั้นแทนพวกเขา

—ศาสตราจารย์ ลาร์รี ค็อคเคิลล์

ให้เราฟังว่าพระเยซูอธิบายการเป็นผู้นำในลักษณะนี้อย่างไรในมาระโก 10:45:

เพราะแม้แต่บุตรมนุษย์ก็ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติแต่มาเพื่อปรนนิบัติและประทานชีวิตของพระองค์เป็นค่าไถ่สำหรับคนเป็นอันมาก”(มาระโก 10:45)

พระเยซูบอกชัดเจนว่าการเป็นผู้นำเป็นรูปแบบหนึ่งของการรับใช้พระเจ้าและผู้ติดตาม การเป็นผู้นำไม่ใช่โอกาสแสวงหาสง่าราศี ตรงกันข้ามบ่อยครั้งผู้นำต้องเจ็บปวด จริง ๆ แล้วพระเยซูรู้ว่าภารกิจของพระองค์ในการปรนนิบัติผู้อื่นนั้น ในที่สุดแล้วจะนำไปสู่การสิ้นพระชนม์ของพระองค์เอง แต่นี่คือภารกิจที่พระองค์ยอมรับด้วยความเต็มใจ และพระองค์ก็บัญชาสาวกของพระองค์ให้ยอมรับเช่นกัน

เอาละ ในพระกิตติคุณมาระโก ดูเหมือนท่านจะกระตือรือร้นเป็นพิเศษที่จะให้เราเข้าใจข้อความที่ว่า พระเยซูคือผู้รับใช้ที่ต้องทนทุกข์ ซึ่งมีการพยากรณ์ไว้ในพันธสัญญาเดิม ในครั้งแรกของพระกิตติคุณ ได้เน้นบทบาทของพระเยซูในฐานะกษัตริย์อย่างมาก และในครั้งหลังนั้นไปที่การทนทุกข์และการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู และบางทีคุณอาจสำคัญอยู่ในมาระโก 10:45: “บุตรมนุษย์ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อจะปรนนิบัติคนอื่น และให้ชีวิตของท่านเป็นค่าไถ่คนจำนวนมาก” และข้อดังกล่าวนี้ปรากฏในบริบทที่เหล่าสาวกกำลังได้รับการหนุนใจให้เป็นผู้รับใช้แบบนั้น และในบริบทนี้พระเยซูเป็นแบบอย่างสำหรับเรา จริง ๆ แล้วไม่ใช่เพื่อให้เราใช้สิทธิของเรา แต่แท้จริงแล้ว เพื่อให้เราวางสิทธิของเราลงเพื่อเห็นแก่การทำให้อำนาจและแผ่นดินของพระเจ้าก้าวหน้าไป โดยเฉพาะมาระโกได้มอบแบบอย่างแก่เราจริง ๆ ในแง่ที่ว่าเราไม่ควรแสวงหาเกียรติยศเพื่อตัวเอง เราไม่ควรคาดหวังที่นั่นสูงที่สุดในสวรรค์เหมือนที่พวกสาวกมีแนวโน้มที่จะทำบ่อยครั้ง แต่ตรงกันข้าม เราต้องทำตามแบบอย่างของพระคริสต์ ผู้เต็มใจสละพระองค์เองเพื่อเห็นแก่ผู้อื่น และนั่นคือแบบอย่างที่เราต้องทำตาม

—ดร. ไชมอน ไวเบิร์ต

ด้วยเหตุนี้ ถ้าเราคิดว่าการเป็นผู้นำด้วยการรับใช้ตามลักษณะที่พระเยซูบัญชาจะเป็นอย่างไร เราก็สามารถเห็นได้จากตัวอย่างการเป็นผู้นำของพระเยซูในพระกิตติคุณว่าเป็นอย่างไร สิ่งแรกที่เรามองเห็นพระเยซูกระทำเมื่อพระองค์พบปะผู้คนมากมายที่มาพร้อมความต้องการของพวกเขาก็คือ พระองค์ตั้งใจสติปัญญาดีมาก พระองค์พบกับพวกเขาในพื้นที่ที่พวกเขาอยู่ พระองค์ใส่ใจกับความจำเป็นด้านปัจจัยต่าง ๆ ในชีวิตของพวกเขา รวมทั้งความจำเป็นด้านอารมณ์ พระองค์ฟังอย่างตั้งใจ เพื่อเข้าใจเนื้อความจริง ๆ ที่พวกเขา กำลังสื่อ ไม่ใช่แค่ถ้อยคำของเขาเท่านั้น และในแง่หนึ่ง เราได้เห็นตัวอย่างในพระกิตติคุณมาระโก เมื่อพระเยซูพบกับคนหนึ่งที่ลูกของเขาลูกวิญญาณชั่วรบกวนเป็นเวลาหลายปีจนถึงขนาดเขากัดเนื้อตนเอง และผู้เป็นพ่อก็รู้สึกว่าเขาไม่มีหวังแล้ว เขาพูดกับพระองค์ว่า “ได้โปรดช่วยข้าพระองค์ที่ขาดความเชื่อด้วยเถิด” แทนที่จะตำหนิเขา พระเยซูตอบสนองต่อเขาและรักษาลูกชายของเขา จากนั้นเราก็เห็นทิศทางของพระกิตติคุณเล่มนี้ นั่นคือ พระเยซูจะไปไหนต่อ? พระเยซูกำลังเสด็จไปเยรูซาเล็มเพื่อมอบชีวิตของพระองค์เพื่อผู้ที่ติดตามพระองค์ เพื่อเป็นค่าไถ่บาปของพวกเขา นี่คือการแสดงความรักอันเสียสละโดยไม่ได้กับสง่าราศีใด ๆ สำหรับพระองค์เองในแง่ของวัฒนธรรมสมัยนั้น และเป็น การมอบชีวิตของพระองค์เพื่อผู้ที่ติดตามพระองค์ สิ่งนี้คือแบบแผนที่พระเยซูสาธิตในพระกิตติคุณฉบับนี้ นี่คือนิสัยที่พระองค์ใส่ใจและฟังคนทั้งหลายที่พระองค์ได้พบ และจากนั้นพระองค์เสด็จไปที่ใด? ไปเยรูซาเล็มเพื่อสละชีวิตของพระองค์ นั่นแหละคือการเป็นผู้นำด้วยการรับใช้

—ดร. เกร็ก เพอร์รี่

เราได้เข้าใจความคาดหวังในพระเมสสิยาห์ของชาวยิว รวมทั้งพันธกิจของพระเยซูแล้ว ต่อไป เราจะพิจารณาการตอบสนองที่มาระโกต้องการให้ผู้อ่านของท่านกระทำต่อตัวตนของพระเยซูในฐานะพระคริสต์

การตอบสนองที่เหมาะสม

พระเยซูสอนว่าผู้ที่ติดตามพระองค์จะต้องทนทุกข์ พวกเขาจะเผชิญการต่อต้านในสังคม จะมีความขัดแย้งภายในครอบครัว จะถูกล้อลวง และจะถูกคุกคามโดยอำนาจของวิญญาณชั่ว พวกเขาจะถูกข่มเหงและบางคนถึงกับถูกสังหาร แต่พระองค์ยังคงต้องการให้เขา กักตุนและบากบั่น ลองฟังดูว่าพระเยซูสรุปหลักการนี้อย่างไรในมาระโก 12:30:

“จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของท่านอย่างสุดใจ สุดจิต สุดความคิด และสุดกำลังของท่าน”

(มาระโก 12:30)

ในข้อนี้ พระเยซูอ้างอิงถึงเฉลยธรรมบัญญัติ 6:5 เพื่อเน้นให้เห็นถึงการครอบคลุมนทุกด้านของข้อเรียกร้องของพระเจ้าเหนือชีวิตของคนของพระองค์ เราต้องอุทิศชีวิตทั้งสี่ของเราแก่พระเจ้าในทุกแง่มุมทั้งชีวิตของเราแก่พระองค์

ในข้อนี้ พระเยซูอ้างอิงถึงเฉลยธรรมบัญญัติ 6:5 เพื่อเน้นให้เห็นถึงการครอบคลุมนทุกด้านของข้อเรียกร้องของพระเจ้าเหนือชีวิตของคนของพระองค์ เราต้องอุทิศชีวิตทั้งสี่ของเราแก่พระเจ้าในทุกแง่มุมทั้งชีวิตของเราแก่พระองค์

ให้เราพิจารณาตัวอย่างหนึ่ง ในมาระโก 10:17-31 มีเศรษฐีหนุ่มผู้หนึ่งมาหาพระเยซู ถามพระองค์ว่า เขาจะต้องทำอย่างไร เพื่อให้ได้รับมรดกเป็นชีวิตนิรันดร์ พระเยซูบอกให้เขาขายทรัพย์สินสมบัติทั้งปวงและแจกจ่ายแก่คนขัดสน แต่ข้อเรียกร้องของพระเยซู ยิ่งใหญ่เกินกว่าที่เศรษฐีหนุ่มจะสามารถรับได้ เขาจึงจากพระองค์ไปด้วยความเศร้า พระเยซูบอกสาวกของพระองค์ว่า เหตุการณ์นี้ไม่ควร

ทำให้เขาประหลาดใจ เพราะ “อุฐจะลอครูเข้มก็ง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า” และพระเยซูกล่าวต่อไปว่า ผู้ที่ติดตามพระองค์จำเป็นต้องเต็มใจที่จะละครอบครัว บ้านเรือน และทรัพย์สิ่งของไว้เบื้องหลัง พวกเขาต้องเต็มใจที่จะรับการข่มเหง พวกเขาต้องเต็มใจที่จะสละชีวิตเพื่อเห็นแก่พระองค์ พระเยซูตรัสในมาระโก 8:34-35 ว่า:

แล้วพระองค์ทรงเรียกฝูงชนกับเหล่าสาวกเข้ามาและตรัสว่า “หากผู้ใดต้องการจะตามเรามา
เขาต้องปฏิเสธตัวเอง
รับกางเขนของตนแบกและตามเรามา เพราะผู้ใดต้องการเอาชีวิตรอดผู้นั้นจะเสียชีวิต
แต่ผู้ใดพลีชีวิตเพื่อเราและข่าวประเสริฐผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด(มาระโก 8:34-35)

ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง คริสเตียนทุกคนมีกางเขนของตนที่ต้องแบก แต่สง่าราศีและพระพรแห่งความรอดก็คุ้มค่าสำหรับการเสียสละนั้น

เป็นเพราะว่าในแง่หนึ่ง พระเยซูบอกให้เราแบกกางเขน แต่มีบางช่วงในชีวิตของเปโตรที่ท่านมองคู่มือของท่านและเห็นดาบแทน ท่านใช้ดาบตัดหูของ [คนรับใช้ของ] มหาปุโรหิต เห็นไหมครับ นี่เป็นภาวะต้องเลือกของคริสตจักร ในช่วงหลายศตวรรษที่ผ่านมา ดาบหรือกางเขนกันแน่? เราจะไปตามความปรีชา วิถีการ หรือสติปัญญาของมนุษย์ หรือเราจะยอมสละตนถึงความตายโดยการปฏิเสธตนเองและติดตามพระเยซู? พระเยซูกล่าวชัดเจนว่าพระสิริพระสิริลักษณะนี้ที่พระเจ้าประทานมาโดยผ่านพระบุตรของพระองค์ จะพบได้โดยหนทางแห่งไม้กางเขนเท่านั้น ด้วยการดำเนินไปตามทางของพระเยซู ดังนั้น คำถามไม่ได้เกี่ยวข้องกับอะไรมากนักเกี่ยวกับว่าเราจะอะลุ่มอล่วยได้แค่ไหนหรือในเรื่องใด แต่จริง ๆ แล้วคำถามก็คือ เราจะติดตามพระเยซูหรือไม่? และเมื่อคนเรามุ่งมั่นในวัตถุประสงค์นั้น เมื่อเราเข้าใจว่าหนทางของพระเยซูคือหนทางแห่งกางเขน และการเลือกที่จะติดตามพระองค์เท่ากับการยอมตายต่อตนเองและมีชีวิตแบบพระองค์ คำถามเหล่านี้เกี่ยวกับอะลุ่มอล่วยหรือไม่อะลุ่มอล่วย เอกภาพหรือไร้เอกภาพ ประเด็นเหล่านี้ก็จะแก้ปัญหาในตัวเองมากพอสมควร ตราบใดที่เรามุ่งเน้นไปที่รูปทรงไม้กางเขนอันเป็นธรรมชาติของชีวิตคริสเตียน

—ศาสตราจารย์ ไมเคิล กิลโลด

การเป็นสาวกเป็นหนทางลำบาก จริง ๆ แล้ว ตามที่พระเยซูสอน การเข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้านั้นเป็นไปไม่ได้เลย หากเราพึ่งพากำลังของเราเอง แต่ขอให้ฟังว่าพระเยซูหนุนใจสาวกของพระองค์อย่างไรในมาระโก 10:27:

พระเยซูทอดพระเนตรที่พวกเขาและตรัสว่า “สำหรับมนุษย์ก็เป็นไปไม่ได้
แต่สำหรับพระเจ้าทุกสิ่งเป็นไปได้อ”
(มาระโก 10:27)

เราไม่มีกำลังพอที่จะเชื่อฟังพระเยซูอย่างถึงที่สุดตามที่พระองค์เรียกร้อง แต่พระเจ้าทรงมี และพระองค์ใช้ฤทธานุภาพนั้นภายในเรา เพื่อให้มั่นใจว่าเราจะเข้าสู่แผ่นดินของพระองค์ได้

สิ่งที่ย่ำแย่ที่สุดก็คือ การแสวงหาที่จะเติบโตในพระคริสต์ รับการชำระให้บริสุทธิ์ และเติบโตขึ้นในความบริสุทธิ์และความชอบธรรมของพระองค์โดยไม่ได้พึ่งพาทฤธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่พระเจ้าทรงพอพระทัย และไม่ใช้การพึ่งพาพระเจ้าในการช่วยให้เราได้รับความรอด และชำระเราให้เป็นผู้บริสุทธิ์ เพราะเมื่อพระ

วิญญาณทรงทำงาน ฤทธานุภาพของพระองค์ก็ผลัดกันสิ่งดีต่าง ๆ ออกจากชีวิตของเรา และทำให้เราเติบโตขึ้นได้ สิ่งมหัศจรรย์ก็คือ เมื่อพระเยซูทรงเป็นแบบอย่างด้วยสภาพความเป็นมนุษย์ของพระองค์ตามที่เราได้เห็นแล้วว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาและกระทำภารกิจในชีวิตของพระคริสต์ ประทานความสามารถ ฤทธานุภาพ และการทรงนำแก่พระองค์ เจริญพระองค์เมื่อพระองค์รับบัพติศมาในช่วงต้นของการปฏิบัติพันธกิจ และแม้กระทั่งก่อนหน้านั้นก็ได้กระทำให้หญิงพรหมจารีคนหนึ่งตั้งครรภ์ ทำให้พระเจ้ามาบังเกิดเป็นมนุษย์ เราเห็นพระวิญญาณนำพระองค์ออกไปยังถิ่นทุรกันดารเพื่อรับการทดลอง พระวิญญาณเสด็จมา และมอบฤทธานุภาพในการกระทำพันธกิจของพระคริสต์ และเช่นเดียวกัน นี่เป็นพลังอำนาจในการทำพันธกิจในชีวิตของผู้ที่ติดตามพระคริสต์ด้วย

—ดร. เค เอริก เรอนเนส

มาระโกต้องการให้ผู้อ่านดั้งเดิมของท่านในกรุงโรมรู้ว่า การทนทุกข์และการถูกข่มเหงเป็นสัญญาณว่าพวกเขาเป็นผู้ที่ติดตามพระคริสต์อย่างแท้จริง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนการของพระเยซูสำหรับแผ่นดินของพระองค์ และมาระโกต้องการให้ผู้อ่านของท่านได้รับการหนุนใจด้วยความจริงข้อนี้ ท่านต้องการให้ผู้อ่านเหล่านั้นมั่นใจว่าพระเจ้าจะประทานกำลังแก่พวกเขาในการฝ่าฟันความยากลำบาก เช่นเดียวกับที่พระเจ้าได้ประทานกำลังแก่พระเยซู เพื่อที่พวกเขาจะเผชิญกับความทุกข์ด้วยกำลังใจและความหวัง พระเยซูยังคงนำแผ่นดินของพระองค์มาอย่างช้า ๆ พระองค์ยังคงใช้การทนทุกข์ของคนของพระองค์ให้เป็นหนทางไปสู่ผลในบั้นปลาย และพระองค์ยังคงประทานกำลังแก่เราที่จะทนต่อความลำบาก การทนทุกข์เพื่อเห็นแก่พระเยซูและแผ่นดินของพระองค์ไม่ควรทำให้เราท้อใจ แต่ควรนำการปลอบโยนและแรงบันดาลใจมาสู่เรา เราทนทุกข์เพราะเราเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และเรามั่นใจว่า วันหนึ่งการทนทุกข์ของเราจะได้รับรางวัลด้วยพระพรอันเหนือความเข้าใจ เป็นพระพรที่ยิ่งกว่าการชดเชยความยากลำบากที่เรากำลังเผชิญอยู่

มิติที่สองของตัวตนของพระเยซูที่เราจะพิจารณาก็คือ บทบาทของพระองค์ในฐานะกษัตริย์ผู้พิชิต ซึ่งนำแผ่นดินของพระเจ้ามาสู่โลกนี้

กษัตริย์ผู้พิชิต

พันธสัญญาเดิมบอกชัดเจนว่าพระเมสสิยาห์จะสืบเชื้อสายมาจากกษัตริย์ดาวิด และภารกิจของพระองค์ก็เพื่อรื้อฟื้นสง่าราศีของราชบัลลังก์ดาวิด และปกครองเหนืออิสราเอลตลอดไป เรื่องนี้ถูกพยากรณ์ไว้หลายตอน เช่น สดุดี 89, 110, และ 132 และยืนยันอีกครั้งหนึ่งในมาระโก 12:35 ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่พระเยซูถูกระบุว่าเป็นพระคริสต์หรือพระเมสสิยาห์ ก็เท่ากับเป็นการประกาศสถานภาพกษัตริย์ของพระองค์ นี่เป็นเหตุผลที่พระองค์ถูกเรียกว่า “บุตรของดาวิด” ในมาระโก 10:47-48 และพระเยซูเองก็อ้างอิงเปิดเผยว่าพระองค์เป็นกษัตริย์พระเมสสิยาห์ ในมาระโก 14:61-62 เมื่อพระองค์ถูกไต่สวนต่อหน้าสภาซานเฮดริน และในมาระโก 15:2 เมื่อพระองค์ถูกไต่สวนโดยปีลาต

เราจะพิจารณาบทบาทของพระเยซูในฐานะกษัตริย์ผู้พิชิตที่มาระโกเน้นในสามแง่มุม เราจะเริ่มด้วยการพิจารณาการที่พระเยซูประกาศแผ่นดินของพระองค์ จากนั้น เราจะศึกษาการที่พระองค์สำแดงฤทธานุภาพและอำนาจของพระองค์ สุดท้าย เราจะศึกษาการที่พระองค์พิชิตศัตรูของพระองค์ ให้เราเริ่มต้นด้วยการที่พระองค์ประกาศแผ่นดินของพระองค์

แผ่นดินของพระเจ้าที่ถูกประกาศ

ขอให้เราย้อนระลึกถึงการที่มาระโกสรุปพันธกิจแห่งข่าวประเสริฐของพระเยซู ในมาระโก 1:14-15 โดยท่านรายงานว่:

หลังจากออกห่างผู้ขังคุก พระเยซูเสด็จสู่แคว้นกาลิลี

ทรงประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า พระองค์คริสต์ว่า “ถึงเวลาแล้ว
อาณาจักรของพระเจ้ามาใกล้แล้ว จงกลับใจใหม่และเชื่อข่าวประเสริฐ!” (มาระโก 1:14-15)

วัตถุประสงค์หลักของภารกิจประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคือ เพื่อประกาศพระกิตติคุณหรือข่าวประเสริฐว่าแผ่นดินของพระเจ้ามาใกล้แล้ว และพระพรของแผ่นดินนั้นจะเป็นของคนทั้งปวงที่จะกลับใจใหม่และเชื่อ และพระเยซูยังได้ประกาศถึงแผ่นดินของพระองค์โดยการสอนสาวกของพระองค์ให้รู้ถึงความลับของแผ่นดินนั้น จริง ๆ แล้วนี่คือเหตุผลที่พระองค์มักสอนในรูปของคำอุปมา— เพื่อเปิดเผยความลับแห่งแผ่นดินของพระเจ้าเพื่อผู้ที่ถูกเลือก และปิดบังความลับนั้นไว้จากผู้ที่ไม่ได้ถูกเลือก ลองฟังสิ่งที่พระเยซูบอกสาวกของพระองค์ในมาระโก 4:11-12:

พระองค์ทรงบอกพวกเขาว่า “ความลับของอาณาจักรของพระเจ้าทรงโปรดให้พวกท่านรู้
ส่วนคนนอกนั้นทุกอย่างจะใช้คำอุปมา เพื่อว่า ‘พวกเขาจะดูแล้วดูแต่จะไม่มีความเข้าใจและจะ
ฟังแล้วฟังแต่จะไม่มีความเข้าใจมิฉะนั้นแล้วเขาจะหันกลับมาและได้รับการอภัย!’” (มาระโก
4:11-12)

และแน่นอน หลายครั้งพระเยซูได้บรรยายถึงแผ่นดินของพระเจ้า เช่น ในมาระโก 10 พระองค์ระบุว่าเด็ก ๆ จะสามารถเข้าสู่แผ่นดินของพระองค์โดยง่าย แต่คนรัวยาวจะเข้าสู่แผ่นดินของพระองค์อย่างยากลำบาก

แง่มุมที่สองของบทบาทของพระเยซูในฐานะกษัตริย์ผู้พิชิตที่เราจะศึกษาได้แก่การที่พระองค์สำแดงฤทธานภาพและอำนาจในฐานะประมุขของแผ่นดินของพระเจ้าบนโลกนี้

ฤทธานภาพและอำนาจที่ถูกสำแดง

พระเยซูสำแดงฤทธานภาพและอำนาจของพระองค์ในฐานะกษัตริย์โดยผ่านการอัศจรรย์เป็นหลัก เช่น มาระโก 4:41 กล่าวว่าสิ่งที่ถูกทรงสร้างนั้นเชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์ และหลายครั้ง ญาณชั่วก็รู้จักพระองค์ในฐานะพระบุตรของพระเจ้า เช่น ในมาระโก 1:24; 3:11; และ 5:7 ความสามารถของพระเยซูในการกระทำพระประสงค์ของพระองค์ให้สำเร็จ โดยเอาชนะทั้งญาณชั่วและธรรมชาติเป็นการสำแดงอย่างทรงพลังว่าพระองค์ได้เสด็จมาเพื่อนำแผ่นดินของพระเจ้ามาสถาปนาบนโลก และการที่พระองค์รักษาโรคของอัศจรรย์ก็เป็นจริงตามนี้เช่นกัน พระพรแห่งแผ่นดินของพระเจ้ารวมไปถึงชีวิตและสุขภาพ ดังนั้น เมื่อพระเยซูรักษาคนให้หายโรค พระองค์ก็กำลังกระจายพระพรแห่งแผ่นดินของพระเจ้าไปสู่พวกเขา ด้วยสิทธิพิเศษของพระองค์ในฐานะกษัตริย์

พระเยซูกระทำการอัศจรรย์โดยน้อมจะมีเหตุผลอย่างน้อยสามประการ ประการแรก พระองค์ประสงค์ที่จะสำแดงพระเมตตาของพระองค์ เป็นพระเมตตาของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ที่ทนทุกข์ ดังนั้น พระองค์จึงรักษาโรคให้แก่ประชาชน เพราะพระองค์รู้สึกสะเทือนพระทัยด้วยความเมตตาและสงสารพวกเขา พระองค์ต้องการตอบสนองความจำเป็นของพวกเขา แต่ในการกระทำเช่นนั้น พระองค์ก็กำลังประกาศความจริงว่าพระองค์คือพระเมสสิยาห์ และพระองค์กำลังนำความรอดแห่งแผ่นดินของเจ้าลงมา ดังนั้น การอัศจรรย์จึงเป็นป้ายประกาศสถานภาพหรือตัวตนของพระองค์ ซึ่งไม่ได้บอกเพียงแค่ว่าพระองค์เป็นพระเจ้าและพระองค์จึงสามารถกระทำสิ่งเหล่านี้ได้เท่านั้น แต่บอกด้วยว่าพระองค์เป็นพระเมสสิยาห์ ดังนั้นลักษณะประการที่สามก็คือ การอัศจรรย์เหล่านั้นบ่งบอกว่าความรอดโดยพระเมสสิยาห์ได้มาถึงแล้ว ยุคที่พระเจ้าได้สัญญาไว้ได้เกิดขึ้นเป็นประวัติศาสตร์แล้ว และตอนนี้เราจึงต้องเลือกว่าจะหันหลังให้หรือหันกลับไปสู่คำสาปที่นำมาซึ่งโรคภัยไข้เจ็บ ดังนั้น พระองค์จึงรักษาโรคให้ประชาชน แล้วข้อจำกัดด้านอาหารและเครื่องดื่มล่ะ? พระองค์จึงประทานอาหารและไวน์มากมาย และด้วยเหตุนี้

การอัศจรรย์เหล่านี้กำลังก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในประวัติศาสตร์โดยพระเจ้า เนื่องจากพระองค์คือพระเมสสิยาห์และนั่นคือภารกิจที่พระองค์จะนำมาในชีวิตของเรา

—ดร. จอห์น แมคคินลีย์

นอกเหนือจากการกระทำการอัศจรรย์ พระเยซูสำแดงฤทธานุภาพและอำนาจในฐานะกษัตริย์ในอีกหลายวิธี เช่น ในมาระโก 1:16-20 พระเยซูแสดงความเด็ดเดี่ยวด้วยการเรียกสาวกของพระองค์ให้จากบ้านเรือน ครอบครัว และธุรกิจของพวกเขาและติดตามพระองค์ไป พระองค์มิได้เพียงให้คำแนะนำอันชาญฉลาดเท่านั้น แต่พระองค์เรียกร้องการตอบสนองแบบมีผลเปลี่ยนแปลงชีวิต จริง ๆ แล้ว นี่คือการตั้งสัตยาธิษฐานที่พระองค์มอบให้ทุกคนที่ได้ยินพระกิตติคุณ และพระองค์ก็ยังคงคาดหวังการตอบสนองแบบเดียวกันต่อไป มนุษย์ทุกคนมีพันธะที่จะต้องเชื่อฟังพระเยซู โดยการถวายชีวิตแด่พระองค์และติดตามพระองค์ไปในทุกแห่งที่พระองค์นำ

บางทีตัวอย่างที่น่าจดจำที่สุดของสิทธิอำนาจของพระเยซูได้แก่เมื่อพระองค์ยกโทษบาปของคนง่อย ใน มาระโก 2:3-12 พระเยซูและทุกคนรู้ว่าพระเจ้าเท่านั้นสามารถยกโทษบาปได้ แต่เป็นที่น่าอัศจรรย์ว่าพระเยซูไม่ได้บอกชายคนนั้นให้แสวงหาการยกโทษบาปจากพระเจ้า แต่พระองค์ใช้สิทธิอำนาจยกโทษบาปให้ชายผู้นั้น ผลก็คือ คำกล่าวนี้ไม่เพียงให้ความมั่นใจว่าความบาปของชายผู้นั้นถูกยกแล้วเท่านั้น แต่ยังประกาศสิทธิอำนาจของพระเยซูในฐานะกษัตริย์ด้วย โดยการยกโทษบาปของชายผู้นั้น พระเยซูแสดงให้เห็นว่าพระองค์มีอำนาจจากพระเจ้าที่จะผลึกความยุติธรรมภายในแผ่นดินของพระเจ้า และเมื่อพระองค์รักษาชายผู้นั้นทันทีหลังจากที่ยกโทษบาปให้เขา พระเยซูก็พิสูจน์ว่าคำกล่าวของพระองค์มาจากพระเจ้าจริง ๆ

และแน่นอน สิทธิอำนาจของพระเยซูในการยกโทษบาปเป็นหนึ่งในเหตุผลสำคัญที่สุดที่เราต้องติดตามพระองค์ โดยผ่านพระองค์ ความบาปของเราสามารถถูกลบออกไป เพื่อที่เราจะได้คืนดีกับพระเจ้า แทนที่จะเป็นศัตรูกับพระองค์ เราสามารถเป็นพลเมืองผู้จงรักภักดีในแผ่นดินของพระองค์ โดยมีสิทธิ์ในพระพรนิรันดร์ทั้งปวงที่มาพร้อมแผ่นดินนั้น

ต่อไปเราจะศึกษาแง่มุมที่สามของบทบาทของพระเยซูในฐานะกษัตริย์ผู้พิชิต นั่นคือ การที่พระองค์พิชิตศัตรูของพระองค์

ชัยชนะเหนือศัตรู

ในช่วงชีวิตของพระองค์ พระเยซูมีศัตรูมากมาย ได้แก่ ผู้นำชาวยิวที่ต่อต้านพระองค์ ผู้ไม่เชื่อที่ปฏิเสธพระองค์ วิญญาณชั่วที่พระองค์ขับออก และศัตรูอื่น ๆ และทุกครั้งที่พระองค์ขัดแย้งกับศัตรู พระองค์ชนะเสมอ พระองค์เอาชนะข้อโต้แย้งของเขา พระองค์เถียงแผนการชั่วร้ายของเขาได้ พระองค์ปลดปล่อยคนจากการกดขี่ของเขา พระองค์ถึงกับใช้แผนการชั่วร้ายของเขาเพื่อกระทำพระประสงค์ของพระองค์ให้สำเร็จ โดยยอมให้พวกเขาเตรียมพระองค์บนกางเขนเพื่อที่พระองค์จะได้ใช้ความบาป ชัยชนะทั้งปวงนี้พิสูจน์ว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์อย่างแท้จริง คือกษัตริย์ในราชวงศ์ดาวิดผู้เสด็จมาเพื่อสถาปนาแผ่นดินของพระเจ้าบนโลก

ศัตรูกลุ่มหนึ่งที่มาระโกกล่าวถึงบ่อยครั้งได้แก่วิญญาณชั่ว แท้จริงแล้ว มาระโกเน้นย้ำฤทธานุภาพของพระเยซูเหนืออำนาจของวิญญาณชั่วและซาตานมากกว่าผู้เขียนพระกิตติคุณทุกคน มาระโกย้ำให้ผู้อ่านของท่านใส่ใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับการที่พระเยซูสามารถควบคุมเหนือวิญญาณชั่วได้

สำหรับมาระโกแล้ว ความขัดแย้งระหว่างพระเยซูกับวิญญาณชั่วเป็นหลักฐานว่าพระเยซูได้นำแผ่นดินของพระเจ้าลงมาแล้ว การสถิตอยู่ของแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้หมายถึงความสงบสุขโดยปราศจากการบาปนั้น ตรงกันข้าม มันหมายความว่าแผ่นดินของพระเยซูได้มาเพื่อทำสงครามกับอำนาจของปีศาจร้ายในอาณาจักรแห่งความชั่วช้า และในที่สุดก็เอาชนะได้ สำหรับคริสเตียนในกรุงโรม สิ่งนี้หมายความว่า การทนทุกข์ของพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของสงครามฝ่ายจิตวิญญาณที่ใหญ่หลวงกว่า และถึงแม้พวกเขาจะถูกกดขี่ข่มเหงในช่วงเวลาหนึ่ง แต่พวกเขาจะยังอยู่ฝ่ายชนะอยู่ดี และวันหนึ่งพวกเขาจะได้รับชัยชนะอันสมบูรณ์ เรื่องนี้เป็นจริงสำหรับเราในวันนี้เช่นกัน ด้วย

แต่ที่น่าอัศจรรย์เท่ากับฤทธานุภาพของพระเยซูเหนือวิญญาณชั่วก็คือชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระองค์เหนือความตาย ซึ่ง

เปาโลเรียกว่าเป็น “ศัตรูตัวสุดท้าย” ใน 1 โครินธ์ 15:26 ตามที่เราได้เห็นแล้ว ก่อนพระเยซูสิ้นพระชนม์ พระองค์อธิบายครั้งแล้วครั้งเล่าให้เหล่าสาวกเข้าใจว่าการสิ้นพระชนม์ของพระองค์เป็นหนทางสู่ชัยชนะ ความตายคือศัตรู แต่พระเยซูจะพิชิตและใช้ศัตรูนี้เพื่อพระประสงค์ของพระองค์เอง ขอให้ดูตัวอย่างหนึ่ง ขอให้เราฟังว่าพระเยซูให้ความมั่นใจแก่สาวกของพระองค์อย่างไรในช่วงอาหารค่ำมื้อสุดท้าย ในมาระโก 14:24-25:

พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า

“นี่คือโลหิตของเราอันเป็นโลหิตแห่งพันธสัญญาซึ่งหลั่งรินเพื่อคนเป็นอันมาก เรบอกความจริงแก่ท่านว่าเราจะไม่ดื่มน้ำจากผลองุ่นนี้อีกจนกว่าจะถึงวันนั้นที่เราดื่มใหม่ในอาณาจักรของพระเจ้า” (มาระโก 14:24-25)

ในฐานะเมฆบาลผู้อ่อนสุภาพ พระเยซูสัญญาว่าการสิ้นพระชนม์ของพระองค์หาได้เป็นเหตุให้เกิดความท้อใจไม่ แต่จะเป็นชัยชนะตามพันธสัญญาของพระเจ้าเหนือความบาปและผลของความบาป พระเยซูสัญญาเช่นกันว่า นี่จะมีได้เป็นมื้ออาหารสุดท้ายที่พระองค์ร่วมรับประทานกับสาวกของพระองค์ หลังจากสิ่งโหดร้ายต่าง ๆ ที่กำลังจะเกิดขึ้นกับพระองค์ การถูกจับกุม การถูกไต่สวน การทรมาน และการสิ้นพระชนม์ เพราะพระองค์จะดื่มกับพวกเขาอีกครั้งหนึ่งเมื่อแผ่นดินของพระองค์สำเร็จบริบูรณ์เปี่ยมด้วยสง่าราศี จากผู้อ่านดั้งเดิมของมาระโกในโลกยุคโบราณ จนมาถึงคริสตจักร โดยผ่านหลายยุคหลายสมัย การที่เราพร้อมฉลองมื้ออาหารของพระผู้เป็นเจ้าเดือนใจเราว่า ในที่สุดแล้ว ชัยชนะของพระคริสต์จะพิชิตการทนทุกข์ทั้งปวงของเรา วันหนึ่งเราจะได้รับรางวัลด้วยการร่วมโต๊ะฉลองชัยชนะกับองค์พระเยซู

ในการถูกตรึง การสิ้นพระชนม์ และการถูกฝัง พระเยซูยอมให้ความตายมีอำนาจเหนือพระองค์เพียงช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น เพื่อพระองค์จะไถ่เราจากความบาป แต่พระองค์มิได้คงอยู่ภายใต้อำนาจนั้น ในการสิ้นพระชนม์ พระองค์พิชิตแม้กระทั่งความตาย อันเป็นการพิสูจน์อย่างไรข้อสงสัยว่าพระองค์คือพระคริสต์ กษัตริย์พระเมสสิยาห์ที่พระเจ้าได้ส่งมาเพื่อรื้อฟื้นแผ่นดินของพระองค์บนโลกนี้

แต่ถ้าพระเยซูเสด็จมาเพื่อเป็นกษัตริย์ นี่หมายความว่าพระองค์ล้มเหลวหรือไม่? คำถามนี้คงจะรบกวนจิตใจผู้อ่านของมาระโก ซึ่งถูกกดขี่ข่มเหง เหมือนกับที่รบกวนจิตใจคริสเตียนในทุกยุคทุกสมัย จะว่าไปแล้ว เราก็ไม่ได้เห็นพระเยซูครองราชย์บนโลกนี้ในปัจจุบัน จึงดูเหมือนว่าพระองค์มิได้กระทำทุกสิ่งให้สำเร็จตามที่กษัตริย์พระเมสสิยาห์น่าจะทำได้สำเร็จ

ในครั้งแรกของพระกิตติคุณมาระโก ความเป็นกษัตริย์ของพระเยซูถูกเน้นอย่างเข้มข้น และพระเยซูได้แสดงให้เห็นว่าพระองค์มีฤทธานุภาพเหนือโรคภัยไข้เจ็บ พระองค์สำแดงฤทธานุภาพเหนือธรรมชาติ พระองค์สำแดงฤทธานุภาพว่าพระองค์สามารถทำให้คนรวมตัวกันแวดล้อมพระองค์ได้ และสิ่งทั้งหลายทั้งปวงที่พระองค์จะคาดหวังให้กษัตริย์พระผู้เป็นเจ้ากระทำท่ามกลางพวกเขา แต่ความน่าแปลกใจที่เกินความเข้าใจของพวกเขา โดยเฉพาะในพระกิตติคุณมาระโก ก็คือเมื่อพระองค์แจ้งหรือประกาศว่าพระองค์คือกษัตริย์ และเมื่อความจริงข้อนี้กำลังกระจ่างขึ้นในจิตใจของพวกเขา พระเยซูก็กล่าวต่อไปว่าพระองค์จะถูกปฏิเสธ พระองค์จะทนทุกข์ และพระองค์จะสิ้นพระชนม์ ในเบื้องต้น ข้าพเจ้าคิดว่ามันยากมากสำหรับพวกเขาที่จะเข้าใจหลักการที่ว่ากษัตริย์องค์นี้จะต้องมาอยู่ท่ามกลางพวกเขาในฐานะผู้รับใช้ แต่จริง ๆ แล้ว หากใช้การมองย้อนไปที่คำพยากรณ์ทั้งหลายเกี่ยวกับกษัตริย์ผู้ที่จะเสด็จมาให้เป็นประโยชน์ คุณก็สามารถเห็นพระวจนะหลายตอน เช่น อิสยาห์ 53 ซึ่งกล่าวถึงกษัตริย์ผู้เสด็จมา และนอกจากนั้นจะต้องทนทุกข์และสิ้นพระชนม์ และพระเยซูเชื่อว่าพระองค์กำลังกระทำสิ่งนั้นเพื่อเป็นคำไถ่ความบาปของมนุษย์ และบนไม้กางเขนนั้นพระองค์จะวางความยิ่งใหญ่ของพระองค์ลง เพื่อที่พระองค์จะสามารถชำระความบาปของมนุษย์ได้ แต่แน่นอน แม้เมื่อมาถึงขั้นนี้ เรื่องก็ไม่ได้จบลงเพียงเท่านี้ เพราะหลังจากนั้น พระคริสต์เป็นขึ้นจากความตายและพระองค์ได้รับการเทิดพระเกียรติเมื่อเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ และปัจจุบันพระองค์ครอบครองสถานที่นั้นในฐานะกษัตริย์เหนือสิ่งทรงสร้างทั้งปวง และพระองค์จะเสด็จกลับมาในฐานะผู้พิพากษาทั้งคนเป็นและคนตาย

—ดร. ไชมอน ไวเบิร์ต

พระเยซูไม่ได้เป็นพระเมสสิยาห์ในแบบที่คนส่วนใหญ่คาดหวังในศตวรรษแรก และพระองค์ก็ไม่ใช่พระเมสสิยาห์ในแบบที่คนส่วนใหญ่ต้องการในปัจจุบัน พระองค์ดำเนินชีวิตโดยยอมรับใช้อย่างทนทุกข์ และพระองค์เรียกร้องให้ประชากรแห่งแผ่นดินของพระองค์กระทำอย่างเดียวกัน ในคำอุปมาของพระองค์เรื่องผู้ว่านเมล็ดพืชและเรื่องเมล็ดพันธุ์ที่ตกในมาระโก 4 พระเยซูสอนว่าผู้ที่ติดตามพระองค์จะพบความลำบากเพราะการกดขี่ข่มเหง และจะดูเหมือนว่าแผ่นดินของพระองค์จะตกเป็นฝ่ายพ่ายแพ้

แต่พระองค์ก็สอนเช่นกันว่าพระวาระแห่งแผ่นดินของพระเจ้ายังปรากฏในบางคนและเกิดผล คนเหล่านั้นต้อนรับแผ่นดินของพระเจ้าด้วยความเชื่อฟัง เขาติดตามพระเยซูและขายแผ่นดินของพระเจ้าออกไป

แผ่นดินของพระเจ้านั้นถูกปิดบังไว้ชั่วคราว แต่เติบโตขึ้นอย่างช้า ๆ และแม้กระทั่งประสบการณ์เจ็บปวด แต่ในท้ายที่สุด แผ่นดินของพระเจ้าก็จะลงมาอย่างบริบูรณ์ในทุกมิติ ตามที่พระเยซูกล่าวไว้ในมาระโก 4:22:

เพราะสิ่งที่ซ่อนเร้นจะถูกเปิดเผย สิ่งที่ปิดบังไว้จะถูกเปิดโปง(มาระโก 4:22)

ข้อความของมาระโกที่มีถึงผู้อ่านดั้งเดิมของท่านและถึงพวกเรานั้นชัดเจน แผ่นดินของพระเจ้ากำลังเติบโตอย่างน่าทึ่ง โดยต่อสู้กับการกดขี่ข่มเหงและศัตรูต่าง ๆ แต่แผ่นดินนั้นกำลังเติบโตอย่างแน่นอน ตามกำหนดเวลาของพระเจ้า แผ่นดินของพระเจ้าและพันธกิจของพระเยซูจะไม่มีวันถูกหยุดยั้ง วันหนึ่ง พระเยซูจะเสด็จกลับมาเพื่อกระทำสิ่งที่พระองค์ได้เริ่มไว้ให้สำเร็จ ในที่สุด พระองค์จะพิชิตศัตรูของพระองค์อย่างราบคาบ และเราเองก็จะได้รับสง่าราศี โดยเข้าสู่สภาพในบั้นปลายของชีวิตนิรันดร์อันไม่มีวันสิ้นสุด เมื่อนั้น ทุกคำพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิมก็จะถูกทำให้สำเร็จเป็นจริง พระองค์จะกระทำทุกสิ่งให้สำเร็จบริบูรณ์

สรุป

ในบทเรียนนี้เราได้พิจารณาภูมิหลังของพระกิตติคุณมาระโกในแง่ความเป็นผู้ประพันธ์ ผู้อ่านดั้งเดิม และและสถานการณ์แวดล้อมของการเขียนพระกิตติคุณนี้ เรายังได้สำรวจโครงสร้างและเนื้อหาของพระกิตติคุณของท่าน และเราได้เน้นที่ประเด็นสำคัญสองประเด็น ได้แก่ ตัวตนของพระเยซูในฐานะผู้รับใช้ผู้ทนทุกข์และกษัตริย์ผู้พิชิต ถ้าเราอ่านพระกิตติคุณฉบับนี้โดยคำนึงถึงแนวคิดเหล่านี้เป็นหลัก เราจะพบว่าเราเข้าใจท่านมาระโกเต็มที่มากขึ้น และเราจะสามารถประยุกต์พระกิตติคุณของท่านเข้ากับชีวิตของเราในโลกปัจจุบันได้ดียิ่งขึ้นด้วยเช่นกัน

พระกิตติคุณ โดยมาระโก เน้นแง่มุมด้านบุคลิกภาพและพันธกิจของพระเยซู ซึ่งไม่ได้ถูกเน้นเสมอไปในพระกิตติคุณเล่มอื่น มาระโกนำเสนอพระเยซูในฐานะเจ้านายผู้ทรงอำนาจ กระจ่างหรือร้น และคืนตัวเสมอทรงอยู่เหนือสิ่งที่อยู่แวดล้อมพระองค์ แต่พระกิตติคุณเล่มนี้ก็ช่วยให้เราเห็นเช่นกันว่า ถึงแม้จะมีฤทธานุภาพ แต่พระเยซูก็เต็มใจรับบทบาทผู้รับใช้ผู้ทนทุกข์ และมาระโกก็เรียกร้องให้เราตอบสนองต่อตัวอย่างที่เห็นในพระผู้เป็นเจ้าในหลายรูปแบบ ท่านต้องการให้เรากราบลงที่พระบาทของพระเยซูด้วยความอัศจรรย์ใจ ให้เรานั่งสงบและฟังพระองค์ และให้เราตอบสนองต่อพระวาระของพระองค์ด้วยการเชื่อฟังอย่างถึงที่สุด ท่านต้องการให้เราเต็มใจที่จะทนทุกข์เพื่อแผ่นดินของพระเจ้า เช่นเดียวกับที่พระเยซูกระทำ และท่านต้องการให้เราไม่กำลังใจเพราะรู้ว่า เมื่อพระเยซูพิชิตศัตรูทั้งสิ้นของพระองค์โดยผ่านการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนแล้ว พระองค์ก็ได้รับชัยชนะเพื่อพวกเราด้วย และในความหวังนี้เอง เราจึงบากบั่นจนถึงวันที่พระเยซูเสด็จกลับมาในพระสิริเพื่อประทานชัยชนะนั้นแก่เราเมื่อพระองค์สถาปนาแผ่นดินของพระองค์อย่างครบถ้วนบริบูรณ์

พระกิตติคุณ

บทเรียนที่ 3

พระกิตติคุณมาระโก

ดร. ฟิท อัลวินสัน (ผู้ดำเนินรายการ) เป็นผู้ชำนาญการบริหารของ “ฟอรัจ: พันธกิจทั่วนครสู่ประชาชน โดยภาพสะท้อนจากกระจก” (FORGE: City Wide Ministry to Men with Man in the Mirror) และท่านยังเป็นศิษยาภิบาลผู้ก่อตั้งคริสตจักรเพรสไบทีเรียน วิลโลว์ คริก ที่เมือง วินเทอร์ สปริงส์ รัฐฟลอริดา อันเป็นคริสตจักรที่ท่านได้รับใช้ในฐานะศิษยาภิบาลอาวุโสมาเป็นเวลา 26 ปีแล้ว ดร. อัลวินสัน จบ การศึกษาศาสนศาสตร์ศึกษามหาบัณฑิตจากวิทยาลัยศาสนศาสตร์ทรินิตีเพื่อการประกาศ (Trinity Evangelical Divinity School) และจบ การศึกษาพันธกิจศาสตรดุษฎีบัณฑิตจากวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป (Reformed Theological Seminary) ท่านเป็นศาสตราจารย์กิตติคุณ ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป หนึ่งในคณะกรรมการของ “เครือข่ายกุญแจพัฒนาชีวิต” (Key Life Network) และเป็นผู้เขียนหนังสือชื่อ “Like Father, Like Son: How Knowing God as Father Changes Men” (“พ่อเป็นอย่างไรลูกก็เป็นอย่างนั้น: การรู้จักพระเจ้าในฐานะพระ บิดาเปลี่ยนแปลงมนุษย์ได้อย่างไร?”)

ดร. ริชาร์ด บอคแฮม เป็นนักวิชาการด้านพันธสัญญาใหม่และผู้เขียนหนังสือ และเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ณ มหาวิทยาลัยแห่งเซนต์ แอนดรูว์สในสกอตแลนด์

ดร. สตีเฟน ซาน เป็นรองศาสตราจารย์ด้านศาสนศาสตร์และศาสนศึกษา ณ มหาวิทยาลัยซีแอตเทิล

ศาสตราจารย์ ลาร์รี ค็อคเคอร์ล เป็นศิษยาภิบาลอาวุโสของคริสตจักร “ครอบครัวแห่งความเชื่อ” และหนึ่งในคณาจารย์ของวิทยาลัยพระคริสต์ ธรรมเบอร์มิงแฮม

ศาสตราจารย์ ไมเคิล กโลโด เป็นรองศาสตราจารย์ด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษา ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมปฏิรูป ในเมืองออร์แลนโด รัฐ ฟลอริดา

ดร. เจฟฟ์ โลว์แมน เป็นศิษยาภิบาลอาวุโสที่คริสตจักรอีแวนเจิล พี ซี เอ ในเมืองอลาบาสเตอร์ รัฐอลาบามา และเป็นศาสตราจารย์ด้านการ เทคนาและศาสนศาสตร์เชิงระบบ ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเบอร์มิงแฮม

ดร. จอห์น แมคคินลีย์ เป็นรองศาสตราจารย์ด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์และศาสนศาสตร์ศึกษา ณ วิทยาลัยศาสนศาสตร์ทัลบอท

ดร. จอห์น ออสวอลท์ เป็นอาจารย์รับเชิญผู้ทรงคุณวุฒิด้านพันธสัญญาเดิม ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแอสบิวรี

ดร. เกร็ก เพอร์รี เป็นรองประธานด้านโครงการยุทธศาสตร์ ณ องค์กร “ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม” (อดีตรองศาสตราจารย์ด้านพันธ สัญญาใหม่และผู้ชำนาญการโครงการ “การริเริ่มพันธกิจในเขตเมือง” ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมคัพเฟอร์เนนด์)

ดร. โรเบิร์ต พลมเมอร์ เป็นรองศาสตราจารย์ด้านการตีความพันธสัญญาใหม่ ณ วิทยาลัยศาสนศาสตร์เซาท์เทิร์น แบปติสต์

ดร. ไรมันด์ ซโรเนอร์ เป็นศาสตราจารย์เกียรติยศ “เจมส์ บิวเคนเนน แอร์ลีน” ด้านการตีความพันธสัญญาใหม่ และเป็นรองคณบดีด้านพระ คริสต์ธรรมคัมภีร์และการตีความ ที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์เซาท์เทิร์น แบปติสต์

ดร. มาร์ค สเตราสส์ เป็นศาสตราจารย์สาขาพันธสัญญาใหม่ ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมเบ็ชเชล ซาน ดิเอโก

ดร. แฟรงค์ ฮิลแมน เป็นศาสตราจารย์สายเพรสไบทีเรียนด้านศาสนศาสตร์พันธสัญญาใหม่ ณ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมบีสัน

ดร. เค เอริค เรอนเนส เป็นศาสตราจารย์ด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษาและศาสนศาสตร์ ที่วิทยาลัยศาสนศาสตร์ทัลบอด มหาวิทยาลัยบีโปลา และเป็นประธานภาควิชาพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษาและศาสนศาสตร์

ดร. ไชมอน ไวเบิร์ต เป็นอดีตสาธารณชนที่คริสตจักรเซนต์ลูค วิมเบิลตัน พาร์ค สหราชอาณาจักร และปัจจุบันเป็นรองอาจารย์ใหญ่ของวิกิลีฟฟี ฮอลล์ อ็อกซฟอร์ด และผู้อำนวยการของสำนักวิชาการเทศนา

ดร. ปีเตอร์ วอล์คเกอร์ เป็นศาสตราจารย์ด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษา ที่วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมทรินิตีเพื่อการรับใช้พระเจ้า (อดีตเคยเป็นอาจารย์ด้านพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ศึกษา และรองอาจารย์ใหญ่ร่วม ของวิกิลีฟฟี ฮอลล์ มหาวิทยาลัยอ็อกซฟอร์ด)